

**Nakup kompasa
Gremo mi po svoje 2**

**Tema meseca:
Taborniki in trženje**

Glavni in odgovorni urednik
Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com)

Urednik fotografije
Nace Kranjc (nace.kranjc@gmail.com)

Urednica sklopa Igra
Petra Grmek (Sra.grmek@gmail.com)

Oblikovanje
Igor Bizjak (bizi@rutka.net)

Lektoriranje
Barbara Bejek (barbara.bejek@gmail.com)

Novinarji in sodelavci
Jaka Bevk, Vesna Bitenc, Žiga Brenčič,
Gašper Cerar, Borut Cerkvenič, Teja Čas,
Tea Derguti, Mojca Galun, Primož Kolman,
Andrej Lozar, Nina Medved, Frane Merela,
Jona Mirnik, Urša Može, Boris Mrak, Pia
Plevnik, Lucija Rojko, Tadeja Rome, Tomaž
Sinigajda, Tomaž Sterniša, Petra Škrap,
Zala Šmid

Naslov uredništva
revija.tabor@gmail.com

Izdajatelj
Zveza tabornikov Slovenije
Parmova 33, Ljubljana
01/3000-820
zts@guest.arnes.si

Predsednik izdajateljskega sveta
Igor Bizjak

Grafična priprava
Tridesign d.o.o., Ljubljana

Tisk
Schwarz print d.o.o., Ljubljana

Naklada
6400 izvodov

Revija Tabor sofinancira Ministrstvo za
izobraževanje, znanost in šport RS.

Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna
naročnina je 20,86 €, cena za tujino pa letna
naročnina s pripadajočo poštnino. DDV je
všet v ceno. Transakcijski račun: 02010-
0014142372. Upošteujemo le pisne odpovedi
do 31. januarja za tekoče leto.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev
Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno
številko 792.

ISSN 0492-1127

Foto: Matic Pandel

Gibanje

Lep pozdrav, taborniki in tabornice!

Taborniki smo del taborniškega-skavtskega gibanja, a pogosto pozabimo na ta navidezno majhen, v resnici pa velik pomenski odtенок besede gibanje. Tako kot večina ljudi se tudi taborniki prilagodimo razmeram in se nato trudimo ohraniti isti položaj, ker to zahteva manj napora. Prav zato ne pozabimo, da smo gibanje, katerega eno glavnih načel je učenje skozi delo. Novosti se zato ne bi smeli bati.

V tej številki je obširna tema o trženju in taborniški organizaciji, ki zagotovo presega romantično podobo taborništva, ki obstaja v brezskrbni naravi, deluje na prostovoljni osnovi in prejema podporo družbe, ker smo vsem tako všeč. Žal v resnici ni tako, saj za delovanje taborniška društva rabijo materialna in finančna sredstva, ki pa jih je danes vse težje dobiti. Zato moramo premisliti o drugačnem načinu delovanja na področju zbiranja sredstev, kar pa seveda ne sme pomeniti razprodaje taborništva. Vedno moramo izhajati iz namena in poslanstva taborniške organizacije in preveriti, ali so naše vrednote skladne s tistim, s katerim bi sklenili partnerstvo. Ker verjamem, da ustvarjanje boljšega sveta ni le taborniška želja, bi take partnerje morali najti brez večjih težav.

Že v tej številki je nekaj priložnosti in idej, kako narediti korak naprej v smeri proaktivnega zagotavljanja sredstev za delovanje. Seveda pa nismo pozabili na mlajše bralce, tako da boste našli vsebine, ki jih lahko uporabite že na naslednjem vodovem srečanju ali akciji, v kine prihaja težko pričakovani film s taborniškimi dogodivščinami in predstavljamo vam nekaj aktivnosti, ki jih lahko izvedete ob ogledu filma. Za vas smo zabeležili tudi pestro oktobrsko dogajanje, ob čemer lahko le potrdimo, da je taborništvo res gibanje. Gremo naprej!

Miha Bejek, glavni urednik

Aktualno

- 4 Novice / Pestra izbira
- 5 Novice / Ideje, načrti, delo ter Zabava in kostanji
- 6 Novice / Izleti ter Koristni in vidni
- 7 Novice / Fotka meseca in Jesenovanja

Igra

- 8 Veščine / Namizna pomoč

Dogodivščina

- 12 Veščine / Za filmske večere
- 14 Naredi sam / Leseno kladivo
- 15 Faca vod / Polhki

Raziskovanje

- 16 Taborniki in njihovi poklici / Jaka Fortuna, inovator
- 17 Orientacija / Nakup kompasa
- 18 Kosobrinovi pripravki / Hruška

- 19 Astronomija / Komet ISON
- 20 Gremo v naravo / Zakurimo v peči
- 22 Taborniška skrinja / Čar knjižice o taborništvu

Aktualno

- 24 Tema meseca / Taborništvo in trženje
- 28 Trženje / Igra Gremo mi po svoje
- 29 Trženje / Iščemo partnerje tabornikov in svetovnih dogodkov

- 30 Mednarodno / FOSE v Sloveniji
- 31 Mednarodno / Prijavite projekt
- 32 Stran vodstva ZTS / Javna dela v ZTS in Datumi tečajev

- 33 Svetkova avantura / Korošci na akciji JOTA in Izlet v Lignano
- 34 Reportaža / Na premieri
- 35 Mnenje / Drugi del filma
- 36 Reportaža / Scoutball 2013
- 37 Od rodov / GROF 2013
- 38 Od rodov / Fotoorientacija po Ljubljani
- 39 Od rodov / Močne ukane 2013 in Kostanjada - čas jeseni
- 40 Od rodov / Državno preverjanje ekip prve pomoči
- 41 Od rodov / Družbeno odgovorni dan in Larina zgodba
- 42 Od rodov / Bobri na kmetiji in GG srečanje SPOOT

- 43 Od rodov / Pošasti iz Hotela Transilvanija in Sprehod v 5. stoletje
- 44 Zgodba za taborni ogenj / Nauk zgodbe po krastačje
- 45 Iz taborniške pesmarice / Mars in Venera

Aktualno

- 46 Koledar akcij
- 47 Zadnja plat

Fotografija na naslovnici: Rok Pandel

Zabaven oktober

Besedilo: Uredništvo

Jesenski mesec, ki ga zaznamujejo kostanji in buče, je postregel z bogatim naborom taborniških akcij, vrhunec pa so pomenile šolske počitnice, ki so jih mnogi izkoristili za večdnevna jesenovanja.

Pestra izbira

Prav zanimivo je videti, kako različne aktivnosti so rodovi izpeljali oktobra. Po uspešni lanski izvedbi so v **Rodu II. grupe odredov Celje** spet organizirali dobro obiskano Grajsko orientacijsko fešto, kjer so dejavnosti taborniško-srednjeveško obarvane, **Rod dveh rek Medvode** pa je organiziral Močne ukane, ki so letos tudi imele srednjeveško tematiko. Taborniki **Rodu kraških j'rt Sežana** so spoznavali svoj kraj na orientaciji Piflarji in tekači, **Mestna zveza tabornikov** je v Ljubljani na fotoorientacijo udeležence poslala s starimi razglednicami mesta, PP-ji **Rodu Podkovani krap Ljubljana** pa so orientacijo imeli kar v nakupovalnem središču Citypark.

Šaljive naloge na Močnih ukanah. Foto: RSR Ilirska Bistrica

Rod modrega vala Trst - Gorica je organiziral Ginarski lov na zaklad, vod Pingvini iz **Rodu Beli bober Ljubljana** je izrezoval bučo za noč čarovnic, vod Bobri iz **Rodu Enajsta šola Vrhnika** pa so pomagali pri delu na kmetiji in nato tam še prespali. V **Rodu svobodnega Kamnitnika Škofja Loka** so pripravili ustvarjalne delavnice za murne in MČ, v času počitnic pa so v **Rodu Rožnik Ljubljana** organizirali obisk živalskega vrta, lutkovne predstave, gasilske brigade in toplarne ter kuharsko delavnico. Taborniški družinski dan so za druženje s starši izvedli v **Rodu Lilijski grič Pesje**, taborniki **Rodu jadranskih stražarjev Izola** pa so pripravili Igre brez meja. V Cerknem je **Rod aragonitnih ježkov** gostil GG srečanje SPOOT, v **Rašiškem rodu** iz Ljubljane pa so imeli prehod iz GG v PP.

Za bolj športno aktivne je **Rod Pusti grad Šoštanj** organiziral Scoutball turnir, lokostrelski navdušenci pa so se lahko preizkusili na tekmovanju Zlata puščica v organizaciji **Rodu Tršati Tur Ljubljana**. Rodov pokal v lokostrelstvu so imeli tudi v **Rodu kraških viharnikov Postojna**.

Vod Pingvini z izrezljano bučo. Foto: RBB Ljubljana

Ideje, načrti, delo

Vodstva rodov iz vse Slovenije, vodstvo Zveze tabornikov Slovenije in drugi aktivni taborniki, so se prvi vikend oktobra udeležili **Tabolatorija** v Zapotoku pri Igu, kjer so na delavnicah, tržnici in v skupnih debatah izvedeli vse o aktualnih projektih v taborniškem gibanju, o načrtih za prihodnje ter izmenjali mnenja in prispevali lastne pobude. V nekaterih rodovih so izpeljali tudi rodove posvete.

Nadaljujejo se aktivnosti pri uvajanju novega **programa za mlade (PZM)**, izvedeno je bilo izobraževanje za mentorje PZM, pilotni rodovi pa nov program že pridno izvajajo v praksi. Organizacijska ekipa za **Svetovno skavtsko konferenco in Forum mladih** lahko odslej bolje komunicira s pomočjo spletnega servisa za skupno delo z dokumenti, okrepljene pa so aktivnosti za pridobivanje sredstev.

Taborniki **Rodu snežniških ruševcev Ilirska Bistrica** so obnovili svoj taborniški dom, v Velenju pa je **Rod Jezerski zmaj Velenje** odprl taborniško pisarno, v kateri bodo lahko taborniki dobili informacije ter kupili kroje in druge artikle.

Decembrski Tabor

Prispevke in informacije za decembrsko številko Tabora zbiramo na naslovu revija. tabor@gmail.com. Uredništvo si pridržuje pravico do presoje o objavi in krajšanju prispevkov. Rok oddaje člankov je 28. november!

Uredništvo

Podkovani krapi na JOTI: Foto: Matic Pandel

Zabava in kostanji

Podkovani krapi iz Ljubljane in **Rod koroških jeklarjev Ravne na Koroškem** so se priključili mednarodni akciji JOTA/JOTI, v okviru katere so s pomočjo radioamaterjev preko radijskih zvez in preko interneta vzpostavljali stike s skavti z vsega sveta. Mednarodna akcija izpred domačega računalnika torej. Za računalniki so sedeli tudi PP-ji **Rodu stražnih ognjev Kranj**, kjer so se odločili organizirati LAN party in tako računalniške igre igrati v družbi.

Krajši dnevi so spodbudili tudi filmske večere in tako so si film ogledali GG-ji **Rašiškega rodu**, v **RLG Pesje** pa so si poleg ogleda filma priredili še munchmallow zabavo. Očitno gresta hrana in kino dobro skupaj, saj so tudi Polhki iz **Rodu Močvirski tulipani Ljubljana** pred ogledom filma opravljali še večšino kuharja.

Čeprav pravijo, da letos ni najboljša letina kostanja, to ni ovira za številne kostanjeve piknike, ki so jih priredili v **Nazarjah**, **Novem mestu**, **Piranu**, **Šoštanju**, **Ravnah**, **Idriji** in **Cerknem**. V **RSO Kranj** so jih zamikale druge gurmanske specialitete, zato so organizirali Golažijado.

Golažjada Stražnih ognjev. Foto: RSO Kranj.

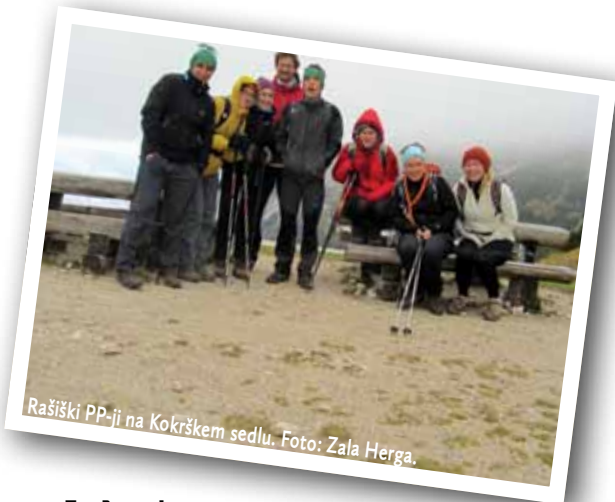
Koristni in vidni

V okviru tabornikov je veliko priložnosti za pomoč in delovanje v družbi. V **Rodu zelenega Žirka Žiri** so za udeležence pohoda po hribih okoli Žirov pripravili 60 litrov čaja, ob otvoritvi prenovljene poti ob vznožju Šumberka pa so taborniki **Rodu skalnih taborov Domžale** poskrbeli za kostanj. Domžalski taborniki so dokazali, da je lahko pomoč še bolj dragocena, ko so skupaj s Civilno zaščito pomagali stanovalcem stolpnice, v kateri je požar uničil najvišji nadstropji. Za take in podobne primere smo taborniki vključeni tudi v **ekipe prve pomoči** in na državnem preverjanju ekip prve pomoči so se dobro odrezale tudi taborniške ekipe.

Skupina tabornikov iz **MZT Ljubljana** je v okviru akcije Družbeno odgovorni dan polepšala dan brezdomcem v dnevnem centru, taborniki **Rodu Veseli veter Murska Sobota** pa so sodelovali na dobrodelni prireditvi Larina zgodba.

Za boljšo prepoznavnost smo taborniki oktobra delovali na več področjih. Ekipa prostovoljcev je sodelovala pri **premieri filma** Gremo mi po svoje 2, v **Mercator centrih** v Novem mestu in Ljubljani pa so pripravili taborniške delavnice. Delavnice se novembra nadaljujejo še v drugih mestih.

V času počitnic so taborniki **Rodu srebrnih krtov Idrija** v mladinskem centru organizirali veliko taborniško igro, **Stražni ognji** so z Zavodom za šport Kranj organizirali orientacijo za najmlajše, akcijo za osnovnošolce pa so pripravili tudi v novoustanovljenem **Rodu srebrne reke Radlje ob Dravi**. Z akcijo Taborništvo za telebane so v **RaR Ljubljana** predstavili taborništvo staršem, za promocijo taborništva pa so s sodelovanjem v televizijski oddaji VTV poskrbeli tudi člani **RLG Pesje**.

Rašiški PP-ji na Kokrškem sedlu. Foto: Zala Herga.

Izleti

Vreme je omogočilo veliko aktivnosti na prostem, kar so mnogi izkoristili za izlete. Člani **Rodu Stane Žagar mlajši Kranj** so šli na Ajdno, PP-ji **Rašiškega rodu** so osvojili Kokrško sedlo, v **Rodu Topli vrelec Topolšica** so šli na pohod do najvišje točke Topolšice, GG-ji **Snežniških ruševcev** so šli na vodove izlete, so se pa Ruševci povzpeli tudi na Snežnik.

Vod Nori ščurki iz **RKV Postojna** je šel na ogled jame, taborniki **Kokrškega rodu Kranj** pa so se spustili v rove pod starim mestom v Kranju. Člani **Rodu Bela jadra Prade** so se na izlet ob slovenski obali podali kar s kolesi. **Rod bistriških gamsov Kamnik** je organiziral izlet v Pivko, kjer so si ogledali Eko muzej in Park vojaške zgodovine, taborniki **Rodu Mladi bori Ajdovščina** so odšli čez mejo, v Italijo, obiskat živalski vrt v Lignanu, člani **Rodu mlinskih kamnov Radomlje** pa so šli na kopanje v Snovik.

Rod srebrne reke pri delu z osnovnošolci. Foto: RSR Radlje

Murni na jesenovanju Koroških jeklarjev. Foto: RKJ Ravne

Fotka meseca

Oktober je bil prestreljen s puščicami. Poleg Zlate puščice so streljali tudi na GG srečanju SPOOT. Foto: Cene Menard

Jesenovanja

Jesenske šolske počitnice so prišle kot naročene za organizacijo prvih večjih rodovih akcij. Rodovi so pripravili jesenovanja, ki so ponekod pomenila le eno prenočevanje, drugje pa več dni dogodivščin v taborniški družini. Prav zanimivo je videti tudi, da so se jesenovanja dogajala prav po vseh koncih Slovenije.

Rod Srnjak Logatec je jesenovanje organiziral na Planini, **Pokljuški rod Gorje** na Pokljuki, **Rod Heroj Vitez** iz Ljubljane v Radovni, **Zmajev rod Ljubljana** na Pohorju, **Rod Louis Adamič Grosuplje** v Pajkežu pri Dolenjskih Toplicah, **Bistriški gamsi** pa so iz Kamnika odšli na Paški Kozjak. **RZS Železniki** je jesenoval v Cerknem, kamor so s svojimi murni in MČ-ji šli tudi člani **RSK Škofja Loka**.

Zanimivo so se razkropili taborniki iz Kranja: **Kokrški rod** je šel v Gornji Logatec, **Stražni ognji** na Visoko, **RSŽ-ml** pa z GG-ji na Skomarje in z MČ-ji na Lovrenc nad Bašljem. Strašljivo obarvano jesenovanje sta v Završah skupaj pripravila rodova **RLG Pesje** in **RTV Topolšica**, Šmrcki in Žlehtki iz postojnskih **Kraških viharnikov** pa so šli v kočo na Mačkovec na strašno mačkovanje.

Na jesenovanjih so bili tudi taborniki **Rodu soških mejašev Nova Gorica**, **Rodu upornega plamena Mengeš**, **RDR Medvode**, **RST Domžale**, **RKJ Ravne** in morda še kdo, ki pa tega ni nikjer dovolj na glas povedal.

Novice pripravlja uredništvo Tabora in predstavljajo pregleden izbor taborniškega dogajanja v preteklem mesecu. Sestavimo ga iz informacij, ki jih dobimo od rodov in ki jih sami izbrskamo na vaših spletnih straneh. Za čim bolj točne podatke vabimo rodove, da nam na naslov revija.tabor@gmail.com sami pošljete kratko informacijo, kaj ste počeli v preteklem mesecu. Zelo bomo veseli tudi fotografij.

Še vedno ste vabljeni, da sami napišete kratko novico za rubriko Od rodov (do 1000 znakov s presledki), ki jo bomo po lastni presoji objavili glede na razpoložljiv prostor v reviji. Za rubriko Od rodov obvezno posredujte tudi fotografije.

Namizna pomoč

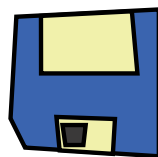
Taborniki se najbolje znajdemo v naravi. A ker smo taborniki tudi pogumni, se ne ustrašimo novosti, pač pa se z njimi "spoprijateljimo" in si z njimi pomagamo. Računalnik večinoma poznamo vsi taborniki, vendar le redko pomislimo, da nam bi lahko kdaj priskočil na pomoč tudi pri taborniških opravilih. Seveda ne bo namesto nas zakuril ognja in pripravil večernega programa, lahko pa nam pomaga pri obveščanju naših prijateljev ter shranjevanju spominov. Te zanima, kako? Preberi si, kako je računalnik pomagal vodu Srake!

Pisanje vabila na računalnik se lahko sprva zdi veliko počasnejše, kot če bi vabilo pisali na roko. Toda vsako napako lahko hitro popravimo, ne da bi zavrgli napol napisano vabilo – tako prihranimo čas in papir!

Hkrati nam računalnik tudi pomaga, da vabilo napišemo brez napak, saj nam napačno napisane besede rdeče podčrta in nas tako nanje opozori. Vseeno pa moramo vedeti, da računalnik ni vseved, zato je znanje slovnice tudi pri pisanju vabil na računalnik zelo pomembna veščina.

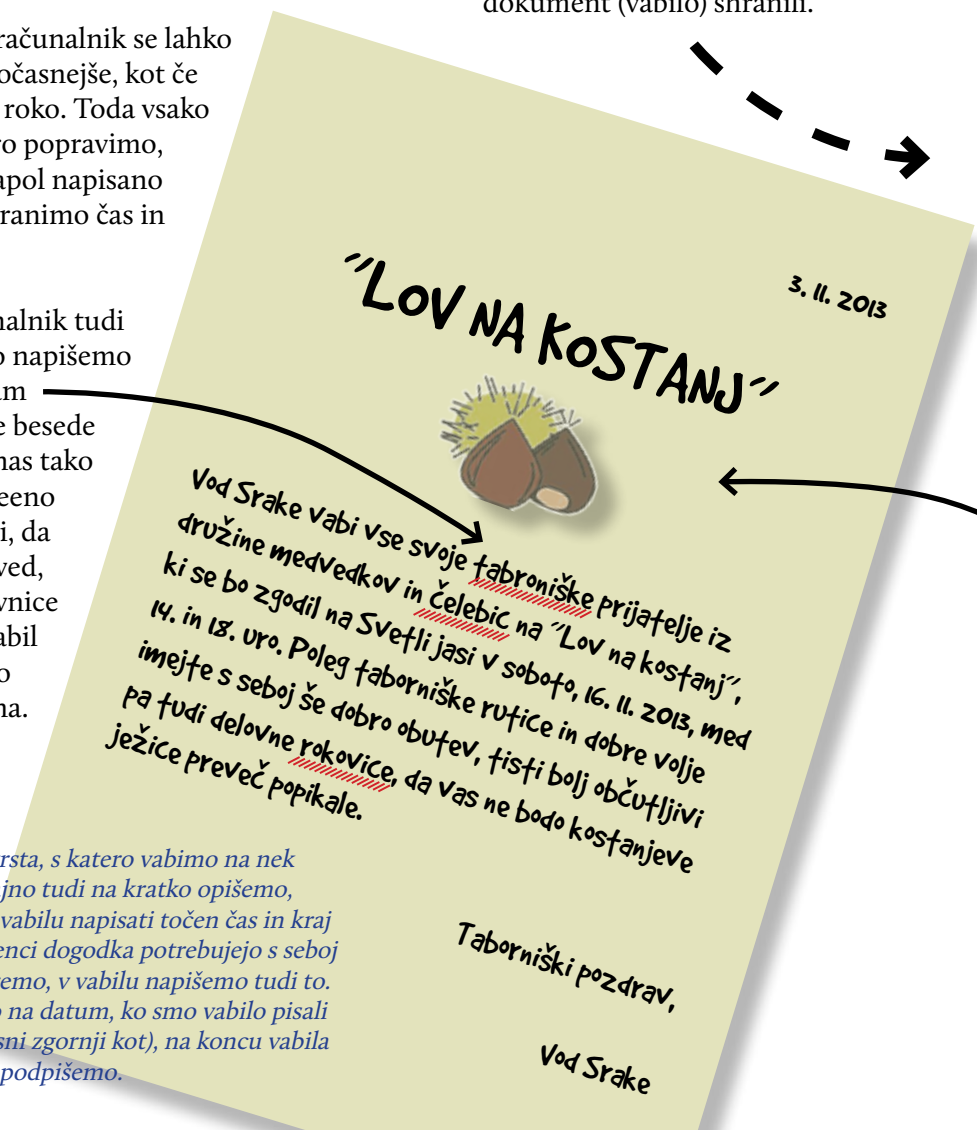
Vabilo je besedilna vrsta, s katero vabimo na nek dogodek, ki ga običajno tudi na kratko opišemo, nujno pa moramo v vabilu napisati točen čas in kraj dogodka. Če udeleženci dogodka potrebujejo s seboj kakšno posebno opremo, v vabilu napišemo tudi to. Seveda ne pozabimo na datum, ko smo vabilo pisali (tega napišemo v desni zgornji kot), na koncu vabila pozdravimo in se še podpišemo.

Besedilo: Petra Grmek,
risbe: Petra Grmek in Urša Može

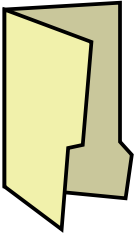
SHRANI
KOT ...

Tako napisano vabilo shranimo, da ga ne bomo po nesreči kaj "pokvarili" – recimo, izbrisali katerega od pomembnih podatkov. To storimo tako, da poiščemo ukaz "shrani kot" in izberemo mapo, v katero bomo naš dokument (vabilo) shranili.

NOVA ... MAPA:

"Lov na kostanj"

Če želimo, da bo vabilo na najbolj opaznem mestu, ga lahko shranimo na namizje. Da pa se ne bo pomešalo z ostalimi stvarmi, ki so tam, lahko zanj ustvarimo posebno mapo. Z desnim klikom miške na namizju odpremo meni, v katerem izberemo ukaz "novo ...", nato pa še ukaz "mapa". Mapo tudi primerno poimenujemo – kot so to storile Srake in mapo poimenovala "Lov na kostanj".

... lov na kostanj-VABILO.doc

Sedaj ko imamo pravo mesto za vabilo, nam ne preostane drugega, kot da tja shranimo vabilo – seveda s primernim imenom, da ga bomo lahko še kdaj našli. Srake so se odločile, da bodo svoje vabilo shranile kot "lov na kostanj-VABILO". Računalnik bo zraven našega imena zapisal še končnico .doc, ki pove, da gre za "dokument".

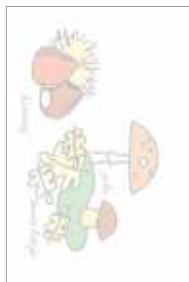
Zamenjaj, zamenjaj ... razveljavi!

Seveda si nihče ne želi imeti dolgočasnega vabila, saj hoče čim več tabornikov na svoji akciji. To lahko storimo s preprosto zamenjavo vrste pisave iz **običajne** v kakšno malce bolj **zanimivo**. Seveda ne pozabimo poudariti pomembnih podatkov, tako da te besede **odebelimo** ali **podčrtamo**, za najpomembnejše pa lahko pisavo še dodatno **povečamo**. Če nam kakšna od naših odločitev ni všeč, nam bo v veliko pomoč prišel gumb "razveljavi", ki bo naš dokument povrnil v prejšnjo stanje.

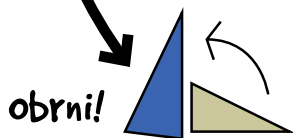
"Slika pove več kot tisoč besed."

Večkrat lahko slišimo, da "slika pove več kot tisoč besed". Če ne drugače, ljudi veliko bolj pritegnejo slike kot dolge strani suhoparnega besedila – zato je še eden od načinov, da naredimo vabilo bolj privlačno ta, da vanj vključimo še kakšno sliko. Seveda ne kakršne koli – ta mora karseda dobro predstavljati dogodek, na katerega vabimo: lov na lisico, piknik, pohod na bližnji hrib. Če imamo srečo, nas lahko "ta prava" slika že čaka na našem računalniku, vendar se moramo ponjo običajno odpraviti na širni internet. Da pa tam ne zapravimo ogromno časa, je dovolj že to, da znamo v iskalnik (kjer označimo, da želimo iskati slike) napisati pravo ključno besedo ali kot se strokovno reče: iskalno geslo.

Ko smo končno našli primerno sliko, kliknemo nanjo z desnim miškinim klikom in izberemo ukaz "shrani sliko kot". Kot prej pri shranjevanju vabila poiščemo ustrezno mapo in sliko ustrezno poimenujemo – npr. "kostanj". Najbolj pregledno je, da imamo vse stvari, ki jih bomo uporabili v vabilu, v isti mapi. Računalnik bo imenu, ki smo ga izbrali mi, sam dodal še končnico, ki bo povedala, da gre za sliko – običajno je to končnica .jpg ali .jpeg.

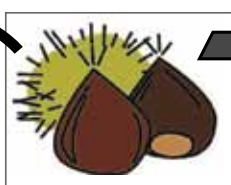
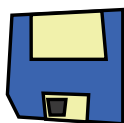
SVETLOST

Včasih pa se nam kljub pravim iskalnim geslom zgodi, da prave slike ne najdemo. Ne obupajmo – z malo truda lahko tudi na prvi pogled manj ustrezne slike malce popravimo in dopolnimo ter rešimo zagato!

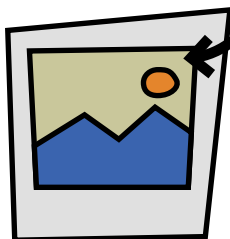
Slike lahko v marsikaterem programu za obdelavo slik obrežemo, posvetlimo ali potemnim, tiste, obrnjene na glavo, pa brez velikih težav pravilno obrnemo. Na koncu pa moramo tako popravljene slike seveda še shraniti – če smo s svojim "popravljanjem" tako zadovoljni, da prvotne slike ne potrebujemo več, kliknemo le "shrani". Če bi pa nam prvotna slika utegnila priti še prav, predlagam, da popravljeno sliko "shranimo kot" in jo poimenujemo drugače od prve – npr. "kostanj_popravki".

SVETLOST

Izreži!

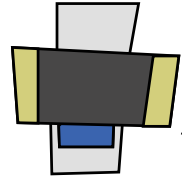

Zdaj ko sliko imamo, nam ne preostane drugega, kot da jo v napisano vabilo vstavimo. Ko smo v meniju kliknili "vstavi" in izbrali, da želimo vstaviti "sliko", pobrskamo po mapah in izberemo zeleno sliko – npr. "kostanj_popravki.jpg" in kliknemo na gumb "vstavi". Sliko še poravnamo in naše vabilo je končano, torej ga shranimo. Sedaj lahko brez strahu, da bi se vabilo izgubilo, zapremo program, v katerem smo vabilo pripravljali.

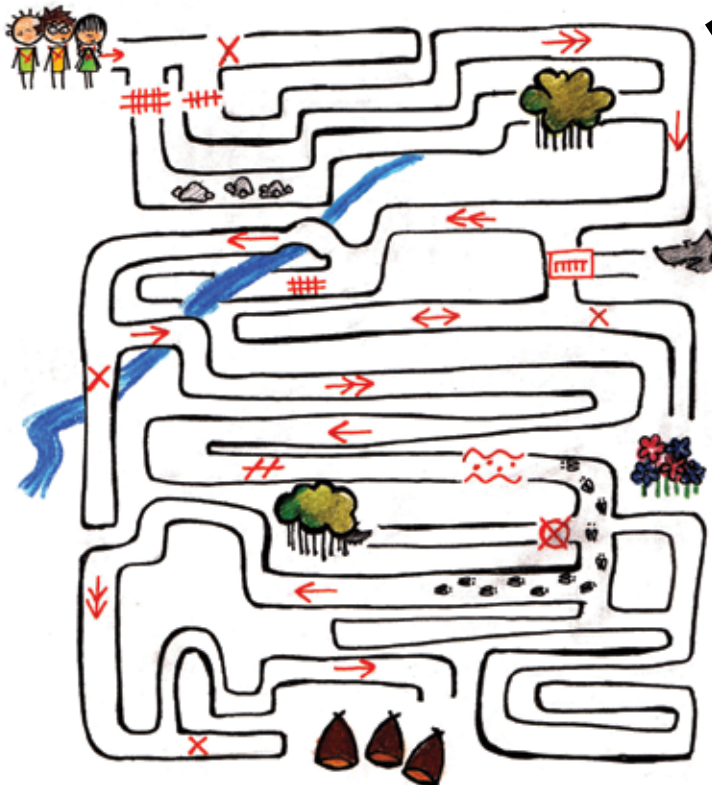
Uporabite računalnik za pripravo vabila na akcijo, obdelavo fotografij in še kaj ter si prislužite MČ veščino Uporabnik računalnika!

Lepo vabilo pa še ne pomeni, da bo kdo prišel na našo akcijo, če ostane na našem računalniku. Zato moramo vabilo natisniti – to storimo tako, da z desnim miškinim klikom kliknemo na dokument “lov na kostanj_VABILO.doc”, izberemo ukaz “natisni” in že bo vabilo na papirju priletelo iz tiskalnika ... seveda, če tiskalnik imamo.

V nasprotnem primeru bomo morali vabilo prenesti na kak drug računalnik, ki tiskalnik ima. To zagato nam lahko pomaga rešiti USB ključek, ki ga vstavimo v pravo režo na računalniku, nanj pa vabilo z računalnika prekopiramo. To storimo tako, da na namizju poiščemo našo mapo “Lov na kostanj”, z dvoklikom na njeno ikono v mapo vstopimo in že bomo našli naše vabilo. Na ikono vabila kliknemo z desnim gumbom miške in poiščemo ukaz “kopiraj” ter nanj kliknemo. Nato odklikamo do našega ključka in tam z desnim gumbom miške kliknemo na prazen prostor ter izberemo “prilepi”. Tako smo kopijo našega vabila prenesli z računalnika na ključek, ki ga lahko odstranimo šele, ko nam to računalnik dovoli. Da bo računalnik s tem “zadovoljen”, ne smemo imeti nobene datoteke s ključka odprte, šele nato lahko kliknemo na ikono USB ključka ter z desnim klikom odpremo meni, v katerem izberemo “odstrani”. Ko bo računalnik pripravljen, da ključek odstranimo, nam bo to javil. Sedaj nam ne preostane drugega, kot da ključek priklopimo na računalnik s tiskalnikom in naše vabilo končno natisnemo.

In seveda, natisnjena vabila nalepimo po taborniški sobici ter razdelimo med taborniške prijatelje. Če bomo uspešni, bo na našo akcijo prišlo veliko povabljenih in skupaj bomo preživeli super taborniško popoldne!

Vodu Srake je uspelo – njihove akcije “Lov na kostanj” so se udeležili vsi MČ vodi. Po napornem pisanju vabila pa se lahko tudi preizkusiš v “lovljenju” kostanja ... znaš priti do njega?

Za filmske večere

Besedilo: Miha Bejek, fotografije: Mitja Ličen/Gremo mi po svoje 2

Prihajajo krajši dnevi in hladni večeri, zato v zimskem času tudi taborniki več dejavnosti kot sicer izvedemo notri, na toplem. Ena od priljubljenih dejavnosti je ogled filma - na vodovem sestanku, na filmskem večeru družine ali kluba ali pa z obiskom kino dvorane. Filmski večer najpogosteje jemljemo kot čisto razvedrilo, kar seveda tudi je, vendar pa je (lahko) še veliko več.

Po ogledu dobrega filma si imamo običajno veliko za povedati. Obnavljamo si najboljše dele zgodbe, ocenjujemo igralce in igralko, se šalimo z uporabo stavkov iz filma v medsebojnem pogovoru in še marsikaj. Prav tako smo po dobri komediji nasmejani, po akcijskem filmu ali kriminalki zadovoljni z razpletom, po grozljivki pa prestrašeni; in ti občutki pripomorejo k odločitvi, kaj bomo počeli v nadaljevanju večera. Pa si vzamete čas po filmu, da bi o tem izmenjali mnenja ali zgolj hitite k naslednji aktivnosti oziroma k ogledu naslednjega filma?

Seveda si je prav tako (ali pa še bolj) koristno vzeti čas za pogovor po slabem filmu. Kaj vas je zmotilo? Morda je bil film slabo narejen, so bili igralci slabi, vam ni bila všeč zgodba, se niste strinjali s koncem, je bil v nasprotju z vašimi prepričanji. Morda pa je bil le dolgočasen. Zakaj? Gotovo imate idejo, kako bi naredili tak film boljši.

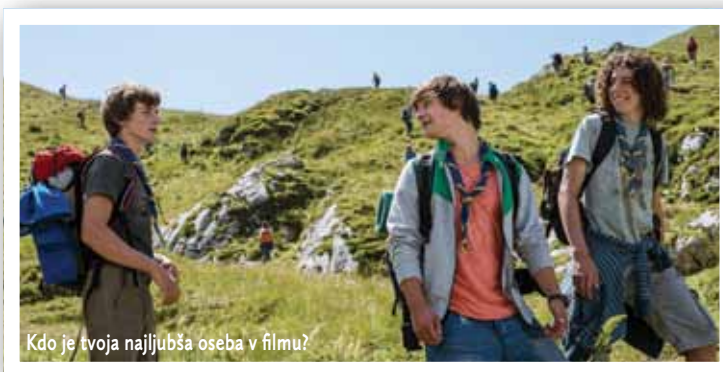
Izkušnja filma je vsekakor lahko nekaj več kot le dvourna zabava ob ogledu. Po dobrem filmu lahko z nekaj dejavnostmi še bolj doživite filmsko zgodbo in si zapomnite najboljše dele ter se naučite več življenjskih lekcij kot v enem tednu v šoli. Enako velja za slabe filme. Včasih šele po pogovoru z drugimi zares razumete zgodbo. V nadaljevanju predstavljamo nekaj idej, kako obogatiti naslednji filmski večer - lahko že po ogledu filma Gremo mi po svoje 2.

Pogovor o filmu

Obnova filma. Takoj po ogledu filma nam običajno ni treba še enkrat povzeti zgodbe, saj smo vsi skupaj to pravkar videli. Obstajajo pa izjeme, kadar gre za bolj zapleten način pripovedi, ko zgodba preskakuje v času, ko zgodbo pripoveduje več junakov ali v primeru kakšnih zapletenih kriminalk. Takrat pa je sploh super, da nas je več in da skupaj sestavimo, kar smo videli, v razumljivo zgodbo.

Kaj je sporočilo filma? Iz vsake življenjske izkušnje se lahko nekaj naučimo, če to hočemo. Enako je s filmi. Vsak film nam skozi zgodbo nekaj pove oziroma sporoča. Kaj je vsakemu od vas sporočil film, ki ste ga pravkar videli? Zavedajte se, da tako kot imamo ljudje različno izkušnjo istega dogodka, lahko vsak gledalec filma v njem razbere drugačno sporočilo.

Naj oseba v filmu. V filmu običajno spremljamo zgodbe nekaj oseb, navijamo zanje, spoznavamo druge zanimive, dobre in slabe like. Povejte, kdo vam je ostal najbolj v spominu in zakaj? S kakšnimi dejanji je ta oseba pritegnila vašo pozornost, kakšne so lastnosti te osebe - so to dobre ali slabe lastnosti? To dejavnost lahko naredite še bolj zabavno tako, da se pogovorite, na koga iz resničnega življenja vas spominjajo liki iz filma in zaradi katerih lastnosti.

Kdo je tvoja najljubša oseba v filmu?

Najboljši prizor. Film je umetnost, ki združuje mnogo elementov: zgodbe iz pripovedništva, igro iz gledališča, podobe iz fotografije in slikarstva, zvok iz glasbe. Ko se vsi elementi lepo ujamejo, dobimo dober film. Kateri prizor v ogledanem filmu vam je bil najbolj všeč - čustven, prepričljiv, zanimiv - in zakaj? Opišite posamezne elemente filmskega jezika v tem prizoru. Razmislite o svojih občutjih in čustvih ob tem prizoru.

Najdete razlike med filmskim in resničnim svetom?

Razlika med filmom in resničnostjo. Filmi običajno ustvarijo pripoved, ki je večinoma izmišljena, pa vendar jo v filmu jemljemo kot resnično - to je filmska resničnost. A če stopimo

drugače kot v resničnosti, ki jo sami poznamo? Razmislite, zakaj je bilo to v filmu prikazano tako in kakšen bi bil film, če bi vse prikazali prav tako, kot se dogaja v resničnosti.

Zamislite si zgodbo in posnemite svoj film!

Za ustvarjalni navdih

Kaj bi spremenili v filmu? Včasih je film tako dober, da preprosto ne bi želeli drugačne zgodbe, a pogosteje se zgodi, da nas nekaj zmoti in bi si želeli, da bi bilo drugače. Razmislite, kaj bi sami spremenili v filmu, ki ste si ga ogledali. Pogovorite se o tem, zakaj bi želeli to spremeniti in kako drugače bi zaradi tega potekala filmska zgodba.

Nadaljevanje zgodbe. Po koncu filma, ko naši možgani še vedno obdelujejo, kar smo pravkar videli, si pogosto želimo še naprej ostati v filmskem svetu. Kadar gledamo nadaljevanke, se lahko v ta izmišljeni svet vrnemo že čez en teden, pri filmih pa te sreče običajno nimamo. No, zgodi se - dokaz je pravkar v kinu, Gremo mi po svoje 2 - a je treba počakati več let. Zato pa imate sami edinstveno priložnost, da

se na filmskem večeru zavijete v spalne vreče in po koncu filma še dolgo v noč nadaljujete zgodbo iz filma tako, kot si jo sami zamislite. Morda pa naredite celo scenarij za novo nadaljevanje ...

Poglej z drugačnimi očmi. Zamislite si, kako bi se ta film odvijal, če bi bil ... grozljivka, vestern, policijska drama, romantična komedija, znanstvena fantastika itd. V stilu impro lige lahko na takšen način odigrate posamezne prizore iz filma in smeh je zagotovljen.

Posnemite svoj film. Ni boljše dejavnosti, da spoznate svet filma in filmskega ustvarjanja, kot če sami naredite film. Za začetek naj bo čisto kratek, z izkušnjami in znanjem pa lahko posnamete tudi kaj večjega - in bomo čez nekaj let imeli še kakšen "taborniški" film v kinu.

Oglejte si film in se nato z udom pogovorite o njem, morda celo ustvarite svojo filmsko zgodbo, ter izpolnite še druge zahteve za GG veščini Pripovedovalec in Kameron - snemalec!

Leseno kladivo

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Na bivakiranju namesto kladiva za zabijanje klinov običajno uporabimo kar hrbtno stran sekire ali primeren kamen. Lahko pa z malo truda in v kratkem času izdelamo kladivo, s katerim bomo delo opravili lažje in bolj varno.

Potrebujemo kos polena ali dovolj debel kos trdega lesa za glavo kladiva. Na sredini tega polena (na voljo je bilo ravno prav debelo suho gabrovo poleno) najprej zažagamo dve poševni zarezi (Slika 1a). Modri črti na pogledu s strani prikazujeta približni kot in globino zarez glede na debelino polena.

Ko sta zarezi narejeni, moramo odstraniti kos lesa med njima. To lahko naredimo z dobrim nožem (Slika 1b). Konico noža zapičimo pravokotno na željeno mesto in med premikanjem noža naprej in nazaj (modra puščica) povečujemo pritisk na konico. Pazimo, da nož ne zdrsne, zato na začetku pritiskamo z manj moči, ko pa je konica globlje v lesu, pritisk

povečamo. Vedno delamo na trdi, leseni podlagi. Ko naredimo utor s tremi ravnimi ploskvami (Slika 1c) je glava kladiva pripravljena.

Za ročaj izberemo primerno debelo suho (ne trhlo) palico in jo na vrhu s sekiro ali nožem obdelamo tako, da se ravne ploskve na palici čim bolj ujemajo z utorom na glavi kladiva (Slika 2a, 2b). Že pri izdelavi utora moramo upoštevati debelino ročaja, da ne naredimo preširokega utora.

Odžagamo odvečni del ročaja na vrhu kladiva in pripravimo zagozdo, s katero učvrstimo ročaj v glavi kladiva (Slika 2c). Zagozdo vstavimo v utor med glavo kladiva in ročajem ter jo previdno zabijemo (Slika 2d, 2e).

Narejeno kladivo vidimo na Sliki 3. Čeprav ročaj ni nasajen skozi sredino glave kladiva, je kladivo zelo uporabno pri zabijanju klinov in podobnih opravilih. Kot smo že omenili, za izdelavo kladiva uporabimo suh les in pri delu ne pozabimo na previdnost.

Polhki

Besedilo: Liam Hudnik, fotografija: Polhki

Vod Polhki je sestavljen iz šestih deklet in dveh fantov, ki kravžljamo živčke vodnici Evi. Prihajamo iz Rodu Močvirski tulipani iz Ljubljane. Letos smo praznovali 5. rojstni dan. V teh letih smo postali že prava mala družinica in prijatelji, ki si petkov brez tabornikov ne znamo več predstavljati. Brez smeha, petja in kričanja pri nas nikoli ne gre!

Zakaj taborniki nosimo rutke?

Neja: Ker je to naš simbol in jih imamo že od nekdaj.
Nina S.: Ker nas označujejo in smo zaradi njih bolj posebni.

Rok: Zato, ker smo kul!

Maja: Da ljudje vedo, da smo taborniki, ko nas opazijo.

Iza: Ker smo ful hudi!

Nina G.: Ker je to navada, po kateri nas poznajo, pa še okrasimo si jih lahko!

Nika: Da smo z njimi lepši. Če imaš lepe okraske gor, si pa še bolj "stajliš"!

Filip: Ker je to simbol taborništva.

Zakaj je vaš vod poseben? Čeprav na vsakem sestanku veliko delamo, se zraven zabavamo. Hodimo na najboljše izlete, med sabo se zelo razumemo, veliko se pogovarjamo, se zabavamo, vsi imamo hude "six-packe", veliko jemo in se imamo radi. Imamo najboljšo vodnico, ki je naša prijateljica. Lani smo napisali vodovo himno in posneli videospot.

Kdo ima najbolj kul taborniško ime? Rok, ki je Hrip General, ker je vedno brez glasu. Ostali smo še Mucek, Malina, Pat, Mat, Kabum, Hepihepi, Pečka in Lunca.

Katera akcija do sedaj vam je bila najbolj všeč? Letošnji izlet v Terme Čatež, ker smo ga Polhki pripravili sami. Res je bilo super! Komaj čakamo tudi na tabor.

Če bi na vodov sestanek lahko povabili katerokoli svetovno zvezdo, kdo bi to bil? Angelino Jolie, ker je močna ženska in bi v paketu dobili še Brada Pitta. Če bi odločale samo punce, pa bi to definitivno bil Justin Bieber.

Kaj boste čez nekaj let počeli pri tabornikih? Postali bomo PP-ji, nekateri tudi vodniki, šli bomo na jamboree na Japonsko in Eva nas bo peljala na izlet na Dunaj.

Punce, kaj vam je na vaših fantih najbolj všeč? Sta pametna, carska, iznajdljiva, obvladata orientacijo, da se ne izgubimo, ne bojita se punc.

Fanta, kaj pa je vama najbolj všeč na puncah iz voda? (po minuti tišine in prišepetavanju iz ozadja) Lepših punc na svetu ni!

Taborniki smo lahko podjetniki

Besedilo: Lucija Rojko, fotografija: arhiv intervjuvanca

Jaka, po taborniško Jack, včasih pa tudi MacGyver, je tabornik že več kot 30 let in trenutno opravlja funkcijo starešine MZT. Je inovator in človek dejanj že od malih nog. Vedno je razmišljal, kako bi lahko kaj izboljšal, popravil ali naredil na drugačen, bolj praktičen način. Včasih so bili to projekti na rodovih taborjenjih, kasneje pa večji taborniški in drugi projekti, s katerimi se ukvarja še danes.

Jaka Fortuna - Jack (Rod Bičkova skala Ljubljana), inovator

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

Ker sem taborniški otrok, bi rekel, da sem tabornik od rojstva. Da bom Bičkovec, je bilo logično, saj je to najbližji rod in tudi starša sta Bičkovca.

Kaj si vedno sanjal, da bi rad postal?

Sanjal sem vsemogoče. Vedno so me zanimalo nove stvari in kako kaj deluje. Vedno sem si želel narediti nekaj novega ali pa na nov način. **Kaj si po izobrazbi in katera šola ti je ostala v najlepšem spomину ter zakaj?**

Po izobrazbi sem gimnazijski maturant, dolgujem pa si še diplomu, saj sem vse izpite že opravil. Vsaka šola ponuja lepe spomine, a če velja, da je taborništvo tudi šola, me je ta šola najbolj zaznamovala. In še vedno traja. Veliko se lahko še naučim.

Katere kompetence te odlikujejo?

Bil sem starešina rodu kar precej let. Na fakulteti za podjetništvo sem spoznal, da sem vse, kar mora podjetnik vedeti, dobil kot tabornik. To je prišlo nezavedno in spontano, vendar sem skozi predavanja na faksu dobil potrditev, da smo taborniki lahko tudi podjetniki.

Torej, delo v timu, vodenje, tudi pogled s širše perspektive. Seveda znam kako stvar tudi narediti z rokami. Improvizacija pa je itak naša skupna prednost. Poleg tega sem inovativen.

Kako je taborništvo vpleteno v tvoje delo, službo?

Neposredno ni vpleteno. Se pa tudi preko taborniških projektov ponujajo priložnosti za mreženje in za predstavitev prekucnega količka, ki je moj produkt, s katerim uspešno rešujem problem zvutih zapornih količkov.

Kateri del svojega poklica oz. službe ti je najbolj in kateri najmanj pri srcu?

Veseli me, da lahko ponujam izdelek, ki ga še ni na trgu in da so odzivi pozitivni. Vendar se pozna, v kakšnih časih živimo. Rad bi že enkrat rekel, da bo zdaj šlo samo na bolje. Jaz se trudim, da bo tako. Najmanj mi je všeč administracija, ki ni prav nič ustvarjalna.

Kaj si na podlagi taborništva spremenil v svojem življenju in bi priporočil vsakomur?

Priporočil bi, da se vključi k tabornikom, po možnosti že od malih nog. Taborništvo ponuja boljše kvaliteto življenja. Človek

se nauči bolje ceniti in razumeti naravo, družbo, sebe. Drznite si stopiti iz cone ugodja in sprejeti izzive, ki edini lahko premaknejo stvari naprej. Taborništvo ponuja toliko možnosti kot nobena druga dejavnost. Izkoristite jih.

Kako se ponavadi začne tvoj delovni dan?

Najprej pogledam elektronsko pošto, vmes spijem domač smoothie, potem pa sledi lista opravil, ki ponavadi zapolnijo dan.

Česa si na področju svojega dela želiš v prihodnosti?

Želim uspešno patentirati in ponuditi trgu še kakšen svoj izum. Odlično bo, če bo prekucni količek prodril tudi v tujino. Na področju taborniškega dela si najbolj želim, da bosta Svetovna skavtska konferenca in Forum mladih en sam uspeh ter da bomo Bičkovci končno zgradili prvi taborniški center v Ljubljani.

Nakup kompasa

Besedilo: Jona

Že mnogo ljudi me je vprašalo: "Potrebujem kompas, kaj naj kupim, kaj je najboljše?" Odgovor ni enostaven. Zato namesto odgovora vedno pojasnim, da je izbira odvisna od tega, kaj hočeš početi z njim in koliko denarja si pripravljen odšteti zanj.

Foto: RKJ Ravne

Večina tabornikov potrebuje kompas za dvoje. Prvič, za orientacijo karte in pomoč ob gibanju po neznanem terenu. Drugič, za meritve natančnih azimutov na minskem polju ali risanju skic, krokijev ipd.

Problem nastane, če želimo kupiti kompas, ki bo "optimalno" opravljal obe funkciji. To je tako, kot da bi želeli imeti kolo, s katerim bo udobno voziti čez korenine, hkrati pa mora biti čim lažje in aerodinamično, primerno za cestne dirke. Takšne izbire preprosto ni. Zato taborniku, ki se želi z orientacijo ukvarjati dalj časa svetujem nakup dveh kompasov. Prvi naj bo namenjen orientaciji po terenu, drugi kompas pa naj bo busola (tj. kompas, namenjen zelo natančnim meritvam).

Lastnosti dobrega kompasa za **gibanje po terenu** so: **preprostost, hiter odziv igle na nagle spremembe smeri in kratek čas za umiritev igle**. Vse te lastnosti ima stari dobri "ploščica kompasa", ki ga dobite v trgovinah za 12-20 €. Če rod kupuje kompase za učenje orientacije močno priporočam točno to. Primer: Recta DT100 (14 €). Poleg tega pri kompasih najdete obilico dodatne opreme, ki je zmerno uporabna do neuporabna: različna ravnilca, s katerim lahko odčitamo razdaljo na karti oz. kažejo razdaljo v naravi, ogledala, šablono za risanje KT-jev, povečevalno steklo, nastavitvev deklinacije, naklonomer, svetlobne označbe, vrvice itd. Veliko stvari, brez katerih kompas ne bo nič slabši (več o tem na naši spletni strani orientacija.rutka.net).

V zadnjem času so se tudi med taborniki močno razširili kompasi za na palec, ki jih večinoma uporabljajo tekmovalci v orientacijskem teku. So robustni, preprosti in izredno odzivni. Ker jih nosimo na palcu, brez težav držimo hkrati kompas in karto. Kontakt s karto je tako pogostejši, hkrati pa jo avtomatsko orientiramo ob vsakem pogledu (če je ne, je uporaba takšnega kompasa samo še estetske narave). Primeri: Silva Jet spectra (v Sloveniji nakup ni možen, preko spleta 70-100 €), Moscompass (v Sloveniji nakup ni možen, sicer cena 20-70 €).

Za natančne meritve so daleč najboljši **kompasi "vizirnega" tipa**. Ti omogočajo, da hkrati gledate merjeni objekt in merilno skalo. Tako želeni azimut dobesedno "preberete" z objekta. Takšna meritev je najhitrejša, enostavna in natančna. Slaba stran takšnih busol je njihova cena, ki se giblje od 90 do 150 €. Ker takšna cena v veliko primerih presega globino taborniškega žepa, je smiselno, da nekaj res dobrih kompasov kupi rod, jih posoja svojim ekipam za tekmovanja in skrbi zanje. Primer takšnih kompasov: Recta DP10 (100 €), Suunto KB20/R (90 €) Suunto KB14/360 (146 €). Razmeroma natančne meritve omogočajo tudi kompasi na ploščici z ogledalci, vendar je merjenje kotov z njimi vseeno bolj zamudno in nenatančno.

Če pri nakupu kompasa potrebujete kakšen nasvet, pišite na topoteam.orientacisti@gmail.com.

Hruška

(*Pyrus sp.*)

Besedilo in fotografije: Kosobrin

Hruška je splošno znano sadno drevo iz družine rožnic. Domovina hruške je Azija, v svetu je tako razširjena kot jabolana. Veliko vrednost hrušk so poznali že v starem veku. S svojimi številnimi žlahtnimi sortami se je pri nas povsod udomačila. Po času zorenja razlikujemo zgodnje, jesenske in zimske hruške.

Učinkovine: V plodovih so vitamini A, B in C, monosaharidi, predvsem glukoza in fruktoza, saharoza, pektinske snovi, kisline, predvsem jabolčna in citronska, čreslovine, rudninske snovi, natrij, kalij, kalcij, magnezij, železo fosfor, mangan, barvila.

Uporabnost: hruška je vseskozi zdravo sadje, ne samo presno, temveč tudi pečeno, kuhano in vloženo. Pospesuje prebavo, čisti ledvice, mehur in odvaja vodo. Izdatno uživanje presnih hrušk je priporočljivo pri vseh protinskih in revmatičnih boleznih. Za zdravje uporabljamo samo neškropljene hruške.

Hruškini krlji

Potrebujemo: hruške, limono.

Prilava: Hruške operemo in posušimo. Zrežemo na krlje z olupki vred ter jih očistimo pečk. Porjavenje krljev preprečimo, če jih potopimo v vodo, ki smo ji dodali sok ene limone. Krlje zložimo na krpo, da se osušijo, nato jih zložimo v pečico, kjer jih sušimo na 50°C. Vrata pečice morajo biti priprta, da uhaja vlaga. V pečici pustimo krlje od 6-8 ur. Krlje lahko sušimo tudi na lončenih pečeh, v krušni peči ali v bio sušilnici.

Hruškina omleta

Potrebujemo: 1,25 dl mleka, 1 rumenjaka, 10 g sladkorja, 30 g moka, sneg iz 1 beljaka, 2-3 hruške, 2 g maščobe za posodo, 10 g sladkorja v prahu.

Prilava: Iz mleka, rumenjaka, sladkorja in moka napravimo omletno testo in mu narahlo primešamo sneg. Hruške olupimo in zrežemo na male kocke. Testo vlijemo prst na debelo v pomaščen pekač za omlete in ga potresemo z hruškami. Ko je na eni strani pečeno, ga obrnemo in opečemo še na drugi strani. Pečeno omleto preganemo (nadev naj bo znotraj), potresemo s sladkorjem in takoj serviramo.

Hruškin kompot

Potrebujemo: 5 kg očiščenih hrušk, narezanih na kocke ali krlje (manjše hruške lahko cele), 1 limono, 1,5 l vode, 30 dag sladkorja.

Prilava: Očiščene in narezane hruške takoj damo v vodo, v katero smo prilili limonin sok, da bodo ostale bele. Vodo in sladkor zavremo. Hruškine krlje ali kocke odcedimo. Naložimo jih v kozarce in zalijemo z vročo sladkorno vodo. Kozarce takoj zapremo in jih pri 80 °C pol ure pasteriziramo v pečici.

Besedilo: Primož Kolman

Komet ISON

Prihod kometov v bližino Sonca in Zemlje vedno poveča zanimanje javnosti za astronomijo. Kometi so kepe ledu, ki so, podobno kot planeti, tudi člani našega Osončja. Njihova značilnost je rep iz plinov in prahu, ki ga razvijejo, ko se približajo Soncu. Nekateri kometi so ujeti v tirnici okoli Sonca in jim pravimo **povratni kometi**. V bližino Sonca lahko pridejo že vsakih nekaj let, lahko pa mine tudi nekaj milijonov let, preden se ponovno vrnejo v bližino Sonca. Najbolj znan povratni komet je komet Halley, ki se Soncu približa vsakih 76 let. Obstajajo tudi **nepovratni kometi**, ki obišejo Sonce le enkrat, potem pa nadaljujejo svojo pot skozi medzvezdni prostor. Nekateri kometi se Soncu približajo bolj, drugi manj in prav od tega je odvisno, kako svetli postanejo in kakšen rep razvijejo.

Posebno pozornost pritegnejo kometi iz tako imenovane **Kreutzve družine kometov**, za katere je značilno, da se tako približajo Soncu, da letijo celo skozi Sončevo korono. Večina "velikih kometov", ki jih poznamo iz zgodovine, spada v to skupino in veliko jih je tudi končalo na Soncu. Domneva se, da so vsi člani Kreutzve družine kometov pravzaprav ostanki nekdanjega Velikega kometa, ki je pred več stoletij ali tisočletij v bližini Sonca razpadel na več kosov. In eden takšnih kosov prav zdaj leti proti Soncu. To je komet ISON, ki ga bomo, če bo bližnje srečanje s Soncem preživel, lahko opazovali v novembru in decembru na jutranjem nebu celo s prostimi očmi, njegov rep pa bo morda velik celo čez pol neba. Komet C/2012 S1 (ISON) so odkrili 21. septembra 2012 in kmalu se je izkazalo, da se nam obeta astronomska atrakcija. Komet sestavlja ledena kepa, velika približno 6 km, ki se bo po izračunih 28. novembra Soncu približala na le 1,2 milijona km, kar je malo, če pomislimo, da Sonce meri kar 1,4 milijona km v premeru.

Komet bomo iz Slovenije sprva lahko opazovali le v jutranjih urah na vzhodu, v začetku decembra zjutraj in zvečer, proti koncu decembra, ko se bo približal Severnici, pa bo viden celo noč. Če se bodo optimistične napovedi uresničile, bo morda viden celo podnevi. Komet bo Severnici najbližje 8. januarja, v noči s 14. na 15. januar pa bo Zemlja prečkala kometovo orbito, kar lahko povzroči povečano število utrinkov na nebu.

Komet ISON bomo lahko tudi fotografirali. Za

Komet Lovejoy, veliki komet južnega neba izpred dveh let, je kot po čudežu preživel bližino Sonca in z velikostjo v naslednjih dneh presenetil opazovalce z južne poloble. (Vir: Wikimedia-commons: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Comet_Lovejoy_seen_from_the_ISS.jpg?uselang=sl)

to potrebujemo širokokotni fotoaparatus, ki je pritrjen na stativ in usmerjen proti kometu. Fotoaparatus naj ima možnost ročnih nastavitev. Nastavimo ga na neskončno, zaslonka naj bo čim bolj odprta. ISO naj bo vsaj 400 ali 800. Osvetlitev je lahko 10 do 15 sekund, tako da se še ne bo videlo premika zvezd. Priporočam daljinski sprožilec ali uporabo časovnega zamika proženja (timer).

Tudi spektakularni komet West iz leta 1976 je bil komet iz Kreutzve družine kometov in velja za enega najlepših kometov 20. Stoletja. (vir: Wikimedia-commons: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Komet_West_-_Comet_West_-_Franz_Haar.JPG?uselang=sl)

Zakurimo v peči

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Kurjenje v pečeh na drva za veliko večino tabornikov ni vsakodnevno opravilo. S pečmi na drva se srečamo v kočah, kamor se odpravimo na jesenovanje ali zimovanje. Če se kurjenja lotimo pravilno, se lahko izognemo zadimljenim sobam in podobnim nevšečnostim.

Preden zakurimo v lončeni peči, najprej preverimo, ali je treba odstraniti pepel, ki ovira prost prehod zraka (Slika 1). Najprej odstranimo pepel iz kurišča (zgornja odprtina), nato pa še iz prostora pod rešetko kurišča, kjer se nabira pepel (spodnja odprtina).

Potrebujemo dobra drva iz trdega lesa listavcev (bukev, hrast, gaber, breza, ipd.). Tudi drva iz lesa sadnih dreves so dobra. Če moramo nabrati drva v gozdu, kjer težko najdemo drva iz trdega lesa, je les smrekovih sušic verjetno dobra izbira. Tanke trhle veje v peči prehitro zgorijo, zato je treba pogosto nalagati in peč običajno ne ostane topla celo noč. Seveda potrebujemo tudi trske za podkuriti. Na Sliki 2 vidimo poleg drv trske iz smrekovega lesa in suhe vejice sadnih dreves, ki so ostale po lanskem obrezovanju. Ko kurimo v peči, namesto gnezda

uporabimo kar papir, nič pa ni narobe, če dodamo še košček žagovine, prepojene s parafinom "happy fire" za lažje prižiganje.

Vsi vemo, kakšen je vrstni red nalaganja drv pred kurjenjem, pomembno pa je, da je med poleni dovolj prostora za prost pretok zraka (Slika 3). Skoraj vsaka peč ima pri prižiganju kakšno svojo posebnost. V glavnem velja, da lahko, ko trske zagorijo, zgornjo loputo zapremo (Slika 4a, 4b), spodnjo pa pustimo še nekaj časa priprto. Tako omogočimo dotok zraka, dokler dimnik še ni dovolj ogret. Ko se dimnik toliko

segreje, da peč dobro "vleče", lahko obe loputi zapremo. To je običajno takrat, ko polena že dobro gorijo in je peč na zunanji strani že topla.

Verjetno se vsi strinjamo, da nič ne ogreje prostora tako prijetno kot dobro zakurjena krušna peč (Slika 5). Tako peč običajno kurimo iz kuhinje ali iz hodnika. Najprej prižgemo butaro (snop med seboj povezanih palic in dračja, Slika 6a). To naredimo blizu vrat v peč, da peč boljše "potegne", saj je dimnik

pri krušni peči takoj za zunanjimi vratci. Ko butara zagori, jo porinemo globlje v peč in naložimo klado ali dve (Slika 6b in 6c). Klado naložimo tako, da leži na žerjavici, nekoliko dvignjeno od tal zaradi boljšega dostopa zraka. Jeseni s smrekovo klado ali dvema ogrejemo precej velik prostor, pozimi pa je seveda treba uporabiti klade iz kvalitetnejšega lesa.

Med gorenjem v peči dotok zraka nadzorujemo z različnimi položaji notranje lopute (Slika 7a, 7b). Ko klade že močno gorijo, notranjo loputo čisto zapremo, dotok zraka pa nadziramo z zunanjimi vratci (Slika 7c). Če nam ogenj začne ugašati, to pomeni, da smo lopute prezgodaj zaprli. Ko je peč že topla in klade v njej žarijo, peč zapremo. Nalagati ni treba do naslednjega dne. Na Sliki 7d vidimo še nekaj pripomočkov za kurjenje v krušni peči.

Na koncu samo še nekaj besed o štedilniku na drva. Primerek na Sliki 8 že več kot 30 let brezhibno deluje. Drva običajno naložimo skozi zgornjo odprtino, prižgemo (in kasneje nalagamo) pa skozi vratca spredaj (Slika 8a). Dotok zraka uravnavamo z loputo za zrak. Ročko te lopute kaže modra puščica. Šele ko se štedilnik dovolj ogreje in dimnik "vleče", lahko drva na žerjavico nalagamo tudi z vrha (Slika 8b), sicer se preveč kadi v prostor. Kuhanje na takšnem štedilniku je lahko zelo učinkovito in zabavno.

Čar knjižice o taborništvu

Besedilo: Nina Medved - Mjedved

Tabornikom izdajanje knjig ni tuje, tudi v 21. stoletju ne, ko se zdi, da se bo morala papirnata knjiga nekoč umakniti digitalni. V knjižni obliki namreč redno izhajajo knjige, ki razlagajo taborništvo in so s tem neke vrste manifesti gibanja, z njihovo pomočjo si po vsem svetu delimo znanje o naravi in o delu z ljudmi, objavljamo pesmarice, zgodovine naših društev, taborniško leposlovje. Knjiga ostaja predmet, ki je sposoben čarovnije, saj povezuje ljudi in deli njihove izkušnje, lahko pa jih tudi informira, uči, zabava ... In knjiga traja.

V rodu XI. SNOUB smo lansko leto dobili idejo, da bi izdali brošuro: nekaj ličnega, kar bi hkrati obveščalo javnost in ljudi pritegnilo k temu, da postanejo del taborniškega gibanja. V osnovi naj bi torej šlo za "višjo stopnjo" letakov, ki jih delimo na propagandnih dogodkih. A ker so nam bila odobrena sredstva s strani Evropske prestolnice mladih Maribor 2013 in ker smo imeli na voljo dosti gradiv, delovnega duha in motiviranih posameznikov, se je brošura razvila v pravo knjižico, ki se jo da sedaj celo izposoditi v nekaterih knjižnicah: naslov smo ji dali "Taborniki ustvarjamo boljši svet".

Kako je potekalo delo

Najprej smo dobro premislili, kaj bi radi vključili: v grobem se prvi velik sklop ukvarja s tem, kaj je taborništvo, drugi sklop pa govori o našem rodu. Torej vsebuje knjižica vse, kar smo želeli povedati širši javnosti, drugim tabornikom in zanamcem, ki bodo v prihodnosti vodili naš rod. Je propagandna brošura, spominska knjiga, je povabilo in je darilo.

Posebej ponosni smo nanjo zato, ker je sad skupinskega dela. Potem ko je bila narejena shema vsebin, so bili naši PP-ji, RR-ji in grče oz. grčice zadolženi, da pripravijo vsak svoje poglavje, in to od a do ž, kar ni vedno preprosta naloga. Treba je narediti dober načrt, paziti na pravilen jezik, poiskati slikovne vsebine, pravilno citirati vire, vse skupaj povezati v primerno urejeno in privlačno obliko. Seveda vse ni šlo brez težav, nekateri so potrebovali več pomoči, drugi so zamujali roke, imeli smo velike probleme birokratske narave, lovil nas je končni rok za oddajo založbi in treba je bilo delati hitro, a dobro. Treba je bilo stisniti tudi takrat, ko smo imeli izven tabornikov dosti dela v šoli, službi, doma. Kot običajno torej.

V pomoč so nam bile taborniške izdaje drugih rodov in ZTS publikacij, ki so nam služile za ideje. Lektorica je pripomogla tudi tako, da pisanja naših tabornikov ni spremenila v povsem nevtralnno knjižno slovenščino, ampak je ohranila stil vsakega sodelujočega, zaradi česar se mi zdi, da deluje knjižica še posebej živo. To je sicer tudi posledica oblikovanja, ki smo si ga zamislili načrtno: vsak sklop ima svojo barvo, vse barve pa so zbrane na naslovnici. Svoje je dodalo tudi približno sto fotografij, ki smo jih lahko vključili, ker se v naših vrstah zmeraj najde kakšen fotograf. Podobe imajo to edinstveno lastnost, da hkrati ponazarjajo in razširjajo besedilo, bralcev pa se dotaknejo in jim približajo taborništvo na oprijemljiv in pristen način.

Grče in grčice

Najstarejšim tabornikom mlačna grča odnema grčica. Stari so naš 27 let in nosijo vijolične ravnice. Plovavci niso več tako priljubljeni na vseh taborniških srečanjih in proučujemo njihove vlogo v taborniški organizaciji odnema delovanje posu mlačnim tabornikom ter tako postajata prednja bodilna gonimočija. V našem rodu imamo klub, ki je takšnih tabornikov. Eni so še aktivni, se pravi da delujejo zunaj njega. Bivli aktivni taborniki, ki jih je vedno veliko življenje, se (obnavijo vsaki zadržji petek v mesecu stovih. Trikrat na leto organizirajo druženje v mesecu se srečanj z brski Zdravne brigade na Primosu na je bila brigada ustanovljena, na zadnjem bojišču P taborna, na Treh Jozijih v bližini Otankarice na Poh zadržjo tri dni pričujoče na našem letnem taboru v Zgornji Savinjski dolini.

ZOT - Zvezna organizacija tabornikov

ZOT je tekmovalna, ki ga naša država že veselo let. Vse svoje začel sredi marmaladni let, ko so je nekaj mladostnikov našli (skupni nje so svoje člane. Plovavci so se pa "Plovavci svoje zmaje" Konec je se je tekmovalne proučevala v Zvezno orientacijsko tekmovalne in postala republiška aktivna. Organizacija ZOT-a smo imela Zdravila. Vsako leto na tekmovalno mednarodni svet kot sta tabornikov le vse šlovanje, občasno pa dolžna oblika tudi iz di- šoo budo žepovalci!

ZOT maja dva dni, v petek in soboto, ter petek vsako leto v tretjem tednu januarja, tako da taborniki in vsi ostali občane letu

vesti, kdaj predajo proučevali svoj orientacijski zmaje tudi na žigovske. Tekmovalne se v treh starostnih skupinah: otoci predpogovorni ter starejši (igre in prčev). Če za vsako tekmovalno, pa po razpisnem z dostavnimi točkami.

V petek zvečer postaja imenovani del tekmovalne, ZOT (tegnaral- niko-taborniki) teval in tekmovalne kontrolnih točk na zvezni. Na ZOT imajo avtorje tekmovalni zopusti. Kaj predstavlja raz- vpravljanje in orientacijo, tako da se morajo za tekmovalno kar dolo- pripraviti tekmovalne kontrolnih točk zahtevno tudi nekaj mesece s druge strani, tako da so pri tej nalogi pogosto zelo uspešni tudi, ki so posebej proučevali svoje matematične v šoli, karika zgrafla tek- movalnem poročje različne zmaje in navodila, one pa morajo nato na zvezni tekmovalni, v katerem se tekmovalne odvijajo, vsaki točke.

Zvečer sledi zabavni program: vsaki se bili različni koncerti.

Sama sem kot urednica predvsem uživala ob skupnem ustvarjanju knjižice, čeprav je bilo dela veliko: usklajevanje sodelujočih, urejanje in preverjanje vseh vsebin, komuniciranje z lektorico, založbo, oblikovalcem itd. Še posebej zapleteno je bilo, ker sem koordinirala delo izključno preko elektronske pošte, saj sem takrat živela v tujini. Ampak ker smo vsi vložili dosti dela in dosti sebe, sem imela ves čas v mislih, da naj nam bo končni izdelek resnično v ponos in bralcem v veselje.

Ko je delo končano

Nekdo je poklical mojo mamo in jo prosil za moj pariški naslov, a mi mama ni izdala, kdo je to bil ali kaj mi želi poslati. Tako sem vsak dan vznemirjeno hodila preverjat poštni nabiralnik, dokler me ni nekega dne res pričakala sveže tiskana knjižica skupaj s pismom:

“Draga Mjedved! Pozdravčki iz Maribora. Pošiljamo ti naše remek delo, na katerega smo zelo ponosni in upamo, da boš tudi ti. Če zasleliš kakšno napako, to

pridno zadrži zase, da se ne bomo tudi mi sekirali. In drugače? V Mariboru se je končno otoplilo. Še malo, pa bodo drevesa eksplodirala svojo zeleno barvo. [...] To vse ti pišemo, ker se nam zdi zelo fino, da dejansko pišemo pismo, ne nekega e-maila. [...] Uživaj v sončku in ob dobri knjigi, ki je zagotovo še nisi prebrala.”

Zakaj smo sploh šli v tako obsesžen projekt? Vsakemu mimoidočemu res ne moremo ponuditi knjižice, ker bi zaloga kmalu pošla in vprašanje je, če si bomo lahko privoščili novo naklado in če bo sploh potreba po njej. Čez nekaj let bodo določene vsebine zastarele. Prišli bodo novi taborniki, ki se z njo ne bodo več mogli povezati na enak način, ker vanjo niso bili vključeni.

A odgovor je preprost: v projekt smo šli, ker se nam je zdelo zelo fino dejansko izdati knjigo. Zato vam lahko svetujem le, da izdajajte knjige. Izdajajte jih zase in za druge in za tiste, ki še prihajajo. To je namreč prav poseben način, kako pustiti taborniški pečat v svetu.

Taborništvo in trženje

Kako do sredstev za izvajanje dejavnosti

Besedilo: Andrej Lozar - Silos in Urška Bratkovič

Smo se sedaj taborniki pričeli prodajati? Kaj je to zdaj reklama? To ni več taborništvo? To so vprašanja, na katera bomo v okviru prihodnjih nekaj mesecev zagotovo naleteli pri izvajanju nekaterih aktivnosti v ZTS. V sklopu priprav na svetovna dogodka v letu 2014 se namreč srečujemo s konceptom trženja. S tem se do sedaj v organizaciji nismo resno ukvarjali. V tem članku želimo na kratko pojasniti sicer obsežen načrt delovanja z namenom, da boste na posamezne aktivnosti bolje pripravljeni in jih boste razumeli. Želimo pojasniti, s kakšnimi cilji vstopamo v to področje delovanja, in poudariti, da se v procesu zavedamo tudi vseh pretečih nevarnosti.

“Neprofitne /.../ organizacije so skupni pojem /.../ za prostovoljne organizacije, ki poslujejo brez dobička, ali pa z njim, vendar cilj njihovega poslovanja ni dobiček; če do njega pride, se z njim ne razpolaga po svobodni presoji, ampak se le-ta vraga nazaj v dejavnost organizacije in služi kot sredstvo za razširitev te dejavnosti, ali pa za dvig kvalitete storitev.” (Veljko Rus v Možina in drugi (1994) Management, stran 959).

Pri tabornikih nedvomno ne gre za trženje kot v profitnih organizacijah, vendar se moramo začeti zavedati, da se moramo kljub svoji neprofitnosti v nekaterih situacijah vesti tako, kot se obnašajo tudi podjetja. Kot organizacija, in tudi večina članstva, nimamo veliko izkušenj v trženjskem delovanju, zato se nam zdi ta svet manipulativen in smo do njega predvsem skeptični. Vendar pa predstavlja trženje v taborništvu neizkoriščen in velik vir potencialnih sredstev.

Financiranje taborniške dejavnosti

Taborniška organizacija in lokalna taborniška društva se ne preživljamo s prodajo produktov. Odvisni smo od članarin, razpisov in financiranja s strani skupnosti, donacij in sponzorstev. Ravno pri sponzorstvih smo taborniki v večini neuspešni oziroma se dela niti ne lotevamo na pravi način.

Uspešno zbiranje sredstev bi moralo biti del trženjskega načrta vsake organizacije in zato vpeto v celotno delovanje in obnašanje organizacije; ne bi smelo biti naloga samo za nekaj ljudi, ki se jih zadolži za to. Lokalni taborniški rod bo težko pripravljal in izpeljeval trženjski načrt. Na ravni ZTS smo se s trženjem začeli bolj aktivno ukvarjati, pri tem pa morajo sodelovati tudi vsi rodovi.

Z organizacijo svetovnih dogodkov smo bili v ZTS prisiljeni stopiti stopnico višje, kar se tiče trženja, saj moramo zagotoviti obsežen del proračuna dogodkov tudi s strani sponzorstev in donacij. V procesu pridobivanja sponzorstev smo ugotovili, da veliko večjih slovenskih podjetij ni ciljno usmerjenih v promocijo na velikem mednarodnem dogodku. Bolj kot mednarodno okolje podjetja zanima splošno sodelovanje s slovenskimi taborniki, kar je velika priložnost tako za organizacijo kot rodove.

Partnerstva s podjetji

Seveda pa je za našo dejavnost in organizacijo izredno pomembno, da se zavedamo svojega poslanstva in vizije, ki jo, marsikdaj nevede, uresničujemo in živimo. To moramo upoštevati pri sklepanju vseh partnerstev s podjetji.

Podjetja imajo namenjene marketinške proračune za sponzorstva ter podporo posameznikom in organizacijam. Taborniki pa s svojim delovanjem in celotno vzgojo, ki temelji na prepletanju vseh vrednot in vpliva na osebnostni, telesni, duhovni in družbeni razvoj, vzgajamo mlade v duhu, da to znanje skozi svoj način delovanja vračajo nazaj družbi, podjetjem in okolju. Vse to nas naredi zanimive za vlaganje.

Pri sodelovanju s potencialnimi pokrovitelji se je treba zavedati, da so minili časi pridobivanja sponzorstev preko vez in poznanstev, kar je seveda dobra stvar. Prav tako se v poplavi vseh informacijskih materialov pokrovitelji zavedajo, da objava logotipa sama po sebi ne pomeni veliko. Pokrovitelji si danes želijo postati partnerji v pravem pomenu besede. Želijo si ustvarjati skupne zgodbe in izvajati skupne aktivnosti, kar pa tudi na naši strani zahteva določene prilagoditve samega delovanja.

Podjetja si danes želijo ustvarjati skupne zgodbe in samo objava logotipov pogosto ni več dovolj. Foto: Oskar Longyka

Ker v preteklosti v ZTS tega nismo izvajali na tak način, težko predstavimo konkreten primer, pa tudi za delovanja rodov v tej smeri ne vemo. Predvsem so nam poznani primeri, ko rodovi prejmejo določena sredstva, npr. za obnovo taborniške hišice ali izvedbo aktivnosti, podjetje to zapiše v interno glasilo in sodelovanje se zaključuje.

Bolj poglobljeno sodelovanje bi pomenilo, da podjetje redno financira delovanje rodu, rod pa letno organizira teambuilding aktivnost v naravi za zaposlene podjetja, vzame otroke zaposlenih na taborjenje (postanejo taborniki) ali skupaj s podjetjem organizira čistilno akcijo v lokalni skupnosti.

Na ravni ZTS je ta proces še bolj kompleksen, saj lokalni element odpade. S partnerji raziskujemo, kaj so cilji naše organizacije, kaj so cilji podjetja in kje se ti prepletajo. Ko odkrijemo skupni cilj, pa nanj nanizamo aktivnosti, ki jih želimo skupaj izvesti, da bi dosegli te skupne cilje ter bi oboji imeli nekaj od tega. V tej smeri se z najbolj resnimi pokrovitelji tudi že pogovarjamo in o vseh aktivnostih vas bomo sproti obveščali. Trenutno ne moremo povedati več kot to, da bo ena od skupnih zgodb zagotovo čokoladna.

Finance Zveze tabornikov Slovenije

Poglejmo, kako se na ravni Zveze tabornikov Slovenije financiramo danes (organizacijski proračun ZTS). Financiramo se iz članarin, iz proračunskih sredstev oziroma razpisov (predvsem MIZŠ in MORS), iz prodaje storitev (predvsem Taborniški center Bohinj) in donacij (prednjačijo donacije iz naslova 0,5 % dohodnine).

V grafiki je upoštevan le operativni del proračuna ZTS. Niso upoštewane aktivnosti, ki so financirane z lastno udeležbo ali soudeležbo udeležencev.

V Zvezi tabornikov Slovenije se išče 3-4 večja partnerstva na letni ravni. Foto: Matic Pandel

V prihodnosti si želimo vključiti v delovanje organizacije komponento, ki je do sedaj nismo vključevali. To so sponzorska sredstva. V načrtu je, da bi ZTS s temi sredstvi za približno 25 odstotkov povečala svoj proračun, kar bi omogočilo, da okrepimo delovanje na področjih, na katerih že danes opažamo šibkost (eno večjih področjih, ki je povezano ravno s potencialnimi partnerstvi, je področje odnosov s javnostmi) in hkrati znotraj ZTS odpremo razpravo o področjih, na katerih rodovi pričakujete več vlaganj s strani organizacije ali pa zniževanje stroškov (npr. vse ravni izobraževanja kadrov). Ta načrt predvideva pridobitev treh do štirih kontinuiranih partnerjev na letni ravni. Načrt že izvajamo in upamo, da bomo lahko kmalu tudi javno objavili prvega partnerja ZTS.

Kaj pa taborniški rodovi?

Vsekakor je tudi za vsak rod pomembno, da sodeluje s podjetji na lokalni ravni. Sožitje lokalnega podjetništva, lokalne skupnosti in organizacij lahko pripelje do odličnih rezultatov v izboljšanju kvalitete življenja. Tudi pri večjih lokalnih podjetjih želimo rodove spodbuditi k sodelovanju pri iskanju partnerstev, saj je pomembno, da je lokalni taborniški rod vključen v komunikacijo in aktivnosti, ki jih s podjetjem iz lokalne skupnosti izvaja nacionalna organizacija.

Svetovna konferenca naslednje leto je velik trženjski produkt. To pomeni, da lahko rodovi lokalnemu podjetju ponudijo veliko več kot le financiranje lokalne taborniške dejavnosti in s tem promocijo v lokalni skupnosti, ampak na primer predstavitev produkta podjetja predstavnikom 164 držav na konferenci in potencialni vstop na nove trge. Seveda tu rod nastopa kot povezovalni element med podjetjem in trženjsko ekipo Svetovne skavtske konference in Foruma mladih 2014.

Ker želimo rodove dodatno spodbuditi pri tem sodelovanju, smo se odločili, da bomo del zbranih sredstev podjetij, ki so močno vpeta v neko lokalno okolje, tudi namenili tabornikom iz tega okolja. Predstavljamo si, da bodo zadovoljna podjetja nato še naprej financirala delovanje lokalne taborniške enote, ki deluje za dobro lokalne skupnosti v okolju, v katerem deluje tudi podjetje.

Pri financiranju lokalnih taborniških enot pa je zelo pomemben tudi element zbiranja sredstev v lokalnem okolju, kjer se lahko aktivirajo vsi člani rodu. To je del, ki na ravni nacionalne organizacije ne pride v poštev. Spomnite se gasilskih koledarjev ali pa prodaje piškotkov ameriških skavtinj. Vsekakor je to delo, ki se ga pregovorno neradi lotevamo, vendar pa prinaša rezultate. To lahko dobro vidimo na primeru donacije 0,5 % dohodnine, ki sicer ni prodajni produkt,

a so zanj potrebni enaki koraki. Kupiti čokolado pa je na primer še lažje, kot izpolniti obrazec in ga poslati na izpostavo DURS.

Kot dober primer naj omenimo, da je najbolj aktiven taborniški rod pri zbiranju donacij od dohodnin Rod Bičkova skala iz Ljubljane, ki je v letu 2012 zbral iz naslova donacij preko 7.000 evrov, kar z donacijami naslednjih petih najbolj uspešnih rodov (med 2.000 in 3.000 evri) predstavlja polovico vseh na leto zbranih sredstev iz tega naslova pri taborniških rodovih. Se pravi: šest rodov je zbralo toliko kot vsi ostali skupaj. S temi sredstvi ima rod pokrite vse osnovne letošnje potrebe za delovanje.

Zato bomo vam, rodovom ponudili tudi druge priložnosti, da se lahko aktivirate in si za delovanje rodu priskrbite dodatna sredstva. Prva priložnost je predstavljena že v tej reviji, in sicer prodaja namizne družabne igre "Gremo mi po svoje!". Z malo aktivacije si lahko vsak PP hitro prisluži specialistični tečaj ali pa zniža tabornino za Svetovni jamboree 2015 na Japonskem.

Aubrey Wilson, marketinški guru, je dejal: "Če ne tržite, se vam bo zgodilo nekaj strašnega. Nič." Sedaj je čas, da ta "nič" spremenimo v sredstva, ki nam bodo v pomoč pri lažjem in bolj kvalitetnem delu v prihodnje.

Primer sodelovanja: Taborniške delavnice v Mercatorju pomenijo dodatno programsko vsebino trgovskega centra in dejavnost za otroke, za tabornike pa poleg možnosti sponzorskih sredstev še priložnost za promocijo, nove člane in akcijo zbiranja donacij od dohodnine. Foto: Matic Pandel

Igra Gremo mi po svoje

V času izida revije Tabor je na police slovenskih trgovin prišla tudi namizna družabna igra Gremo mi po svoje. Vsi taborniški rodovi boste po en izvod igre lahko prevzeli na sedežu ZTS ali drugih aktivnostih ZTS.

Hkrati smo v sodelovanju s proizvajalcem igre za taborniške rodove v času pred novoletnimi prazniki pripravili posebno ponudbo. Rodovi lahko na ZTS naročite večjo količin iger po ceni 22 € na kos (z DDV; maloprodajna cena v trgovinah se bo gibala med 24-29 €). Igre lahko kupite ali pa vzamete v komisijsko prodajo.

Rodovi lahko igro ponudite svojim članom, staršem in sorodnikom. Lahko se aktivirate in se s prodajo igre v lokalnem okolju lotite enega od prej predlaganih modelov za nabiranje sredstev za delovanje rodu. Za vsako prodano igro bo rod prejel dodatno donacijo s strani ZTS za delo rodu v višini 4 evre. Bolj natančna navodila boste prejeli po elektronski pošti s strani strokovne službe ZTS.

DRUŽABNA igra

GREMO MI PO SVOJE

Če bi radi kdaj šli po svoje, ste navdušeni ali avanturist po duši in veste nekaj o preživetju v naravi, je to gotovo igra za vas!

Vodnik vas je poslal na pravo taborniško pustolovščino, iz katere se lahko vrnete samo z vsemi zbranimi žetoni. Igro lahko igrajo 2-4 taborniki/ igralci ali 2-4 vodi/ skupine igralcev. Namen igre je, da vsak igralec/skupina zbere 16 žetončkov, ki jih osvaja na poti preživetja v naravi. Čakajo te lov na lisico, postavljanje bivaka, prehod minskega polja in še kaj. Pokaži svoje spretnosti v nalogah, ki te čakajo na poti, nauči se polno novih zanimivosti in se zraven tudi po taborniško zabavaj. Tisti, ki pride z vsemi 16 potrebnimi žetončki prvi do tabora, je zmagovalec igre.

MENART Menart Records d.o.o., Bilharyjeva 21, 1000 Ljubljana

MENART

Iščemo partnerje tabornikov in svetovnih dogodkov v letu 2014

Prihodnje poletje nas čaka eden največjih izzivov do sedaj. Za slovenske tabornike bo organizacija 40. Svetovne skavtske konference (WSC 2014) in 12. Svetovnega skavtskega foruma mladih (WSYF 2014) hkrati tudi priložnost, da pokažemo, kaj taborniki v resnici smo! To bo največji dogodek v Sloveniji po številu udeleženih držav, izpeljali pa ga bomo prostovoljci.

Konferenca je priložnost za krepitev diplomatskega in mednarodnega gospodarskega sodelovanja ter za boljše promocijo taborniškega gibanja v Sloveniji. Kot delegati posameznih držav k nam prihajajo pomembni predstavniki gospodarstva, politične in akademske sfere ter v nekaterih primerih tudi člani kraljevih družin.

Predviden skupni proračun obeh dogodkov je 1,2 milijona evrov, če vključimo še nočitve v hotelih pa dva milijona evrov. Približno dobro polovico prihodkov predstavljajo vplačane kotizacije, ostanek pa je treba zagotoviti iz drugih virov - sofinanciranja države in lokalne skupnosti ter pokroviteljstev in donacij.

Priložnosti za podjetja

Za slovenska podjetja, ki si želijo utrditi svojo prepoznavnost v svetu, si odpreti vrata na tuja tržišča in se pozicionirati v slovenskem okolju kot podjetja, ki podpirajo in pomagajo pri vzgoji mladih, da se razvijejo v odgovorne in samostojne posameznike, smo pripravili različne vrste sodelovanja.

V ta namen je organizacijski odbor WSC 2014 pripravil brošuri v slovenskem in angleškem jeziku, ki se nahajata na www.wsc2014.si/sponsors.

Hkrati je pomembno omeniti, da se ne želimo omejevati na klasično trženjsko ponudbo, ampak si želimo z bodočimi partnerji ustvarjati skupne zgodbe, ki bodo uresničevale skupne cilje tako taborništva kot partnerjev.

Sodelovanje z rodovi in območji

Pri sklepanju partnerstev med taborniki in podjetji je pomembno sodelovanje vsakega člana, rodu in območja. Skupaj lahko dosežemo več kot vsak posameznik, zato vas vabimo, da se pridružite organizacijski ekipi Svetovne skavtske konference tudi pri iskanju pokroviteljev. Tako boste pomagali pri uspešnejši izvedbi konference in foruma, hkrati pa pomagali tudi svojemu rodu ali območju, da bodo vaše dejavnosti in aktivnosti lahko dosegle kvalitetnejšo izvedbo.

Vsako sklenjeno partnerstvo namreč ne bo prineslo le sredstev za izvedbo konference, temveč bo 10 odstotkov od pridobljenih sredstev namenjeno za delo rodu ali območja, ki bo povežalo organizacijsko ekipo konference in potencialnega partnerja.

Vsi, ki želite pomagati pri iskanju partnerjev, se za dodatne informacije in dogovore o podrobnostih obrnite na direktorico projekta Urško Bratkovič, urska.bratkovic@wsc2014.si.

“Mladi so ključ do prihodnosti Slovenije. Taborništvo jim omogoča, da se razvijejo u vodje, ki bodo uresničevali prihodnost. Zato bi morali tudi vi, podjetniki, združiti moči s taborniki.

Investicija v taborništvo je investicija v prihodnost.”

Lars Kolind

FOSE v Sloveniji

Besedilo: Gregor Zupan

“30 let sem bil od 7.00 do 18.00 v svojem podjetju, od 18.00 do polnoči pa sem bil skavt,” je tipična izjava udeležencev letnega srečanja FOSE v Sloveniji. FOSE pomeni Prijatelji skavtstva v Evropi (Friends Of Scouting of Europe) in dobrih 40 članov je drugi oktobrski vikend prišlo v Slovenijo na svoje letno srečanje.

Na ogledu tovarne Gorenje.

Slovenski večer.

Slovenijo je obiskala pisana družina iz Danske, Švedske, Avstrije, Švice, Nemčije, pa tudi Savdske Arabije in Hong Konga. Povprečna starost je morala biti čez 50 let, a obleka in obutev, zagnanost, radovednost in nekaj rutk okoli vratov so izdajali, iz kakšnega testa so. Še mavčna obloga na nogi ni bila prehuda ovira za sprehode. Prišli so pripravljeni, veliko jih je zanimalo. Organizatorja sta se projekta lotila tako zagnano, da sta pol leta prej s svojim avtom prepotovala celotno Slovenijo in na lastni koži preverila večino ogledov. Zelo jih je zanimalo konkretno taborništvo pri nas. Velenjčani so pripravljali piknik, a je tako lilo, da bi

morali biti v plavutkah, zato smo raje sedli v zaprt objekt. Prišlo je ravno prav mladih Jezerskih zmajev v krojih, da je prijeten pogovor tekkel pri vsaki mizi.

Program je bil poln, kar napet. Hiteli smo od lepih delov Ljubljane do počitka na ladjici, od državnih ustanov na večerjo, skozi tovarno Gorenje do kosila z velenjskimi taborniki, od gradu v vinoteko in na večerjo na Ptuj, skozi Škocjanske jame do pridnih kmetov na obali, skozi soline v Piran. Folkorni nastop je približal Gorenjsko. Meglice v Bohinju so se do poldneva umaknile in videli so Bohinj, kakršen je kriv, da smo stari taborniki zastrupljeni z njim. Jota v GŠ

Člani FOSE v taborniškem centru Gozdna šola v Bohinju. Foto: Lucija Rojko.

je šla v slast podobno kot raznoliki obroki v profesionalnih restavracijah v ostalih dneh, kremne rezine nič manj. Tudi nekaj tabornikov je bilo tam, a za tak dogodek bi nas moralo biti več, nekajkrat več! Bila je priložnost za razgovor in vzore za našo fundacijo.

Večkrat sem od članov FOSE v različnih tujih jezikih slišal: "Najslabše, kar lahko naredimo mladim, je, da stari sedimo na sestankih in jim ponavljamo: To smo mi že delali ..." Člani FOSE nikakor niso zapustili organizacije, le primerno mesto so si našli v njej. Ob obiskih različnih držav vedno pregledajo projekte, ki jim jih predstavijo tamkajšnji skavti. Pri svojih stroških stiskajo za vsak evro, ampak le zato, da potem denar namenijo podpori izbranega projekta.

Na koncu skupnih dni sem utrujen ugotavljal, da je bilo zelo lepo prebiti čas z ljudmi, ki razmišljajo o svojem delu in pomoči drugim brez dnevnega stokanja o krizi. Z različnih koncev sveta, različnih režimov in različno uspešnih ekonomij smo imeli skupno točko - skavtstvo oziroma taborništvo - in smo se krasno razumeli.

Zagotovo so tokratni gostje ogledna predskupina za svetovno skavtsko konferenco v naslednjem letu. Ne bodo se vsi vrnili naslednje leto, informacije pa bodo seveda šle naprej. Prepričan sem, da so šli domov še z malo lepšim vtisom o Sloveniji, kot so bila pričakovanja. Potrudimo se, da bo enak končni vtis udeležencev po Svetovni skavtski konferenci 2014.

Zahvaljujemo se podjetju
Kompas Celje d. d.
za organizacijo dogodka.

Prijavite projekt

Besedilo: Miha Bejek

Prijatelji skavtstva v Evropi (FOSE) podpirajo projekte, ki jih izvajajo skavtske organizacije v srednji in vzhodni Evropi. Poudarek je predvsem na spodbujanju aktivnosti v lokalnih okoljih, zato bi lahko tu svojo priložnost našel marsikateri rod. Postopek prijave projektov je zelo enostaven.

FOSE je iniciativa Evropske skavtske fundacije, ki omogoča posameznikom, da svojo podporo načelom in poslanstvu skavtstva izrazijo s finančno podporo skavtskemu gibanju. Kdor se želi včlaniti v FOSE in na ta način podpirati skavtstvo oziroma taborništvo, lahko izbere letno članarino (150 evrov) ali vseživljenjsko članstvo (2000 evrov). V času letnega srečanja FOSE oktobra v Sloveniji je imel FOSE 441 članov, od tega iz Slovenije le enega.

Z zbranimi sredstvi FOSE financira projekte, ki jih posredujejo nacionalne skavtske organizacije, v našem primeru je to Zveza tabornikov Slovenije. Toda, kot smo že uvodoma napisali, je poudarek na podpori aktivnostim, ki se izvajajo v lokalnih okoljih, kjer pa taborniški program izvajajo rodovi. Škoda bi bilo ne izkoristiti sredstev, ki so namenjena prav podpori in razvoju taborništva, zato načelniki in starešine čim prej z dobrimi predlogi projektov na dan!

Prijavnica za projekte je sicer enostavna, a mora še vedno prepričati FOSE, da nameni donacijo tudi vašemu projektu. V smernicah za prijavo projekta so navedena načela projektne dela, ki jih lahko najdete v knjižici Naredimo taborniški projekt (ZTS, 2012) in bodo zagotovo povečala možnost izbora vašega projekta.

Več informacij in obrazec za prijavo projektov najdete na spletni povezavi europeanscoutfoundation.org/fose/. Na tem spletnem mestu so objavljeni tudi projekti, ki še čakajo na donatorje, da finančno podprejo njihovo izvedbo.

Javna dela v ZTS

V letu 2014 želimo strokovno službo kadrovske okrepiti predvsem pri pripravi obeh svetovnih dogodkov. V ta namen se bomo prijavi v projekt javnih del. Zaradi razpisnih pogojev iščemo brezposelne tabornike, vsaj eno leto prijavljene na Zavodu za zaposlovanje (vsaj od 1.1.2013). Zainteresirane prosimo, da nam pišejo na delo@taborniki.si.

Mercator in taborniške delavnice

V Mercatorjevih centrih po Sloveniji potekajo taborniške delavnice v sklopu predstavitve filma Gremo mi po svoje 2. Pridružite se nam na delavnicah v bližnjem Mercatorjevem centru.

Tečaj za specialiste prve pomoči

Ponovno je razpisan tečaj za specialiste prve pomoči. Tečaj se bo izvedel v dveh vikend paketih, prvi del bo potekal od 17. do 19. 1. 2014. Tečaj je namenjen tabornicam in tabornikom, ki želijo obogatiti lastno znanje na tem področju, vodnikom kot pomoč pri delu v vodu in načelnikom za zagotavljanje podpore za izvajanje teh vsebin v rodu. Poleg teoretičnega znanja bo veliko praktičnih primerov. Rok prijav je 15. 12., več informacij pa najdete na www.tabornik.eu.

Datumi tečajev in posvetov

Med 6. in 8. decembrom bo na Igu potekal **Posvet vodij vodniških tečajev**.

Od 6. do 9. februarja 2014 bo potekal **Modularni trojček**, v sklopu katerega bodo potekali Mega Modul, Tečaj za mentorje ter Analiza projektov tečajnikov s Tečaja za vodje in Woodbadge tečaja. Lokacija bo kmalu potrjena.

Do konca novembra bo objavljen razpis za udeležence **Usposabljanja za trenerje (ALT)**, ki bo potekalo od

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
NACIONALNA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

30. aprila do 4. maja 2014 v GŠ Bohinj. Vabljeni vsi, ki že ali boste v prihodnosti sodelovali pri izvajanju usposabljanj in tečajev ZTS oziroma zagotavljali podporo pri delovanju izobraževalnega sistema ZTS.

Usposabljanje za vodjo taborniške enote in Woodbadge tečaj bosta potekala od 16. do 23. avgusta 2014 v GŠ Bohinj. Do konca novembra bo objavljen tudi razpis za **mentorje na inštruktaži**, kjer bo ena temeljnih zahtev zaključen ALT (ali enakovredno število let izkušenj na področju vzgoje in izobraževanja v ZTS). Število mest je omejeno.

Idealna struktura rodu in območja

Trenutno je v izdelavi dokument, ki bi natančno oblikoval vloge in naloge posameznih funkcij v rodu in na območju. Dokument že obstaja, ampak je zastarel. Do novega leta bo postavljena idealna struktura, ki bo v pomoč načelnikom in starešinam rodov.

Komisija programa za mlade vabi

Komisija za Program za mlade (PZM) poziva vse zainteresirane, da se pridružijo:

- skupini za pripravo podpornih gradiv PZM,
- skupini za pripravo vzgojnih ciljev po starostnih vejah,
- delovni skupini za mnogoboj.

Več informacij smo poslali v pošti rodovom ter objavili v septembrskem Taboru.

SCOUTS
Taborniki ustvarjamo boljši svet

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

Korošci na akciji JOTA

Ravenski taborniki smo organizirali mednarodno obarvano jesenovanje na Obretanovem pod Uršljo goro. K soudeležbi smo povabili GG-je in PP-je iz Slovenj Gradca in Radelj ob Dravi, s katerimi se združujemo v okviru Koroške zveze tabornikov. 19. in 20. oktobra smo se imeli možnost prek radio-amaterskih valov povezati praktično s celim svetom - v tem času je potekala mednarodna taborniška akcija JOTA (Jamboree on the Air).

Poleg omenjene akcije so se mladi udeleževali tudi v taborniških večerih, kot so signalizacija z zastavicami, vozlanje, kurjenje ognja, orientacija, risanje skice terena, vrhunec jesenovanja pa je bil zaključni večer ob ognju, kjer so ob melodiji kitare in z zabavnimi animacijami

Foto: RKJ Ravne

zagorele iskre koroškega prijateljstva. Taborniki se ob tej priložnosti za pomoč najlepše zahvaljujejo radio-amaterjem Koroškega radiokluba

Franjo Malgaj in Slovenski vojski, ki so omogočili kvalitetno izvedbo akcije JOTA.

RKJ Ravne

Izlet v Lignano

Novo taborniško sezono smo ajdovski taborniki v veliko veselje otrok začeli z izletom v Lignano. Odpravili smo se čez mejo v živalski vrt Parco Zoo Punta Verde. Kljub slabi vremenski napovedi je dva avtobusa otrok in vodnikov na cilju presenetilo sonce. Živalski vrt, ki daje velik poudarek prav vzgoji obiskovalcev, je odličen kraj za radovedne in znanja željne mlajše in starejše ljubitelje narave.

Otroci so živalski vrt raziskovali ločeno po vodih in v spremstvu svojih vodnikov. Opazovali so lahko poznane domače vrste in tudi bolj eksotične živali. Večini pa so se najbolj vtisnile v spomin majhne živalice, imenovane surikate, ki so nas pričakale že takoj ob vhodu. Surikate so majhni afriški plenilci, znani po tem, da eni stražijo, medtem ko se drugi prehranjujejo. Posamezni vodi so izlet izkoristili tudi kot preizkušnjo za pridobitev večine poznavalec živali.

Jesensko doživetje v živalskem vrtu v

Foto: RMB Ajdovščina

Na premieri

Besedilo: Miha Bejek

Družina iz filma *Gremo mi po svoje* po treh letih spet tabori na kinematografskih platnih. Medtem ko so si najbolj zagreti drugi del filma ogledali že predpremierno na Festivalu slovenskega filma, smo taborniki poskrbeli za pravo vzdušje tudi na premieri, 29. oktobra v ljubljanskem Koloseju. Sedaj film *Gremo mi po svoje 2* prihaja na redni spored.

Foto: Nace Kranjc

Trideset tabornikov v krojih in rutkah, ki so prišli pospremit premierno projekcijo, je z rim-šim-šimom in drugimi igrkami obiskovalcem prikazalo nekaj taborniške energije. Obenem pa so otrokom in njihovim staršem z veseljem odgovorili na vprašanje, kaj počnemo "ta pravi" taborniki.

Za nagrado so si prisotni taborniki ogledali predpremierno projekcijo, pred katero je s kratkim nagovorom vse pozdravil režiser filma Miha Hočevar, ki je dejal, da ima kar nekaj treme. Režiserju se je pred platnom pridružila tudi žal precej okrnjena filmska ekipa, tako da je vse skupaj izpadlo precej rutinsko. Priznati je treba, da je bil program pred premiero prvega dela, kjer smo pred projekcijo oder zasedli taborniki, mnogo boljši. In tudi taborniška povezovalca na tisti projekciji sta kljub vidni tremi prekašala tokrat nič kaj preveč zainteresiranega Denisa Avdiča.

Toda predvsem smo si prišli ogledat nov film in po kratkem predstavitvenem taborniškem filmčku o programu za mlade v Zvezi tabornikov Slovenije se je film naposled začel. Po dobrih 90 minutah, ko je bilo filma konec, je bila pred dvorano še pogostitev,

kjer so gledalci lahko srečali nekaj mladih igralcev in dobili tudi njihove avtograme. Gledalci so bili s filmom večinoma zadovoljni, a težko je napovedovati, ali bo *Gremo mi po svoje 2* dosegel tako veliko gledanost kot prvi del.

Foto: Žiga Brenčič

Foto: Žiga Brenčič

Drugi del filma

Besedilo: Miha Bejek

Foto: Mitja Ličen

Filmu, ki nas tudi tokrat razvaja s posnetki narave in slovenskega visokogorja ter kombinacijo tabornikom tako domače travnatozelene in peščenorjave barve, lahko povsem upravičeno rečemo nadaljevanje oziroma drugi del filma. Z nami so vsi znani obrazi iz prvega dela in gledalci lahko vidimo, kako se njihovo življenje odvija naprej. To pomeni predvsem novo mero zabavnih prigod, filmski liki pa niso kaj preveč osebno zrasli; le fante iz prvega dela, ki so zdaj že mladostniki, tokrat zanimajo skoraj samo še dekleta.

Obenem pa je "dvojka" nadaljevanje tudi zato, ker veliko osebnih zgodb in zapletov tako močno izhaja iz prvega filma, da bi brez njegovega poznavanja Gremo mi po svoje 2 deloval kar preveč plitvo. Jurija Zrneca v vlogi starešine dobro poznamo že od prej, medtem ko vodjo sosednjega tabora, ki ga igra Tadej Toš, in cel štajerski rod premalo spoznamo, da bi jih lahko vzljubili tako, kot smo Zvite svizce. Zato vsekakor priporočam ogled prvega dela - če so med taborniki še taki, ki ga niso videli - preden se odpravite v kino.

Četudi je na prvi pogled film tokrat še bolj taborniški, saj v zgodbi poleg "ljubljskih" Zvitih svizcev namesto umetniškega tabora iz prvega dela nastopajo še "štajerski" Zlati lisjaki, bodo pravi taborniški gledalci hitro opazili, da je taborništvo predvsem slikovita kulisa in zakladnica zabavnih anekdot, ki pa bodo marsikoga upravičeno spomnile na poletne dogodivščine in ga nasmejale. Hkrati pa bodo nekatere zagotovo zmotili odmiki od taborniških načel in vrednot, ki so z vidika filmske pripovedi sicer razumljivi, s taborniške perspektive pa ne. Tudi taborniške veščine in program so tokrat manj izraziti kot v prvem delu, saj je še večji poudarek na medosebnih odnosih, zlasti na ljubezenskih zgodbah. Zato je treba film gledati predvsem kot mladinski film (in ne taborniški), kar

navsezadnje ves čas opozarjajo tudi ustvarjalci filma.

Film teče predvsem kot serija bolj in manj zabavnih epizod, kjer pa pogrešamo močnejšo osrednjo zgodbo. Rivalstvo med Starešino in Šefejem doda naboj, ki obeta zanimiv tok dogodkov, a se ob pojavu inšpektorice ta naboj izgubi in preusmeri v predvidljivi skupni "boj" proti zunanjemu nasprotniku. Od takrat sta si lika, ki ju igraata Zrnec in Toš, tako usklajena in enaka - vključno s svojima partnerkama, kuharicama z istim imenom - da bi lahko eden šel tudi domov. Kar je škoda.

Vsekakor Gremo mi po svoje 2 pogumno jemlje iz bogate zakladnice filmskih izraznih sredstev in to mu lahko štejejo v dobro. Tu najdemo elemente mjuzikla v plesu z motorko (Ne poskušajte tega sami!), skupinskem smrčanju in v morasti zombijski koreografiji v stilu Laibacha. Sanjski prizori so nasploh zelo stilizirani in polni simbolike, ki starejšim gledalcem omogoča veliko interpretacijske svobode, mlajšim pa predvsem zabavo ob nadrealističnih in pravljicnih elementih.

Upamo le, da nekaj bolj provokativnih simbolov ali odklonov od taborniških načel ne bo povod za vsesplošno ideološko kritikantstvo, ampak raje iztočnica za razpravo o filmu, družbi in navsezadnje taborništvu. In v tej luči je film za tabornike (predvsem od GG-jev naprej) povsem vreden ogleda.

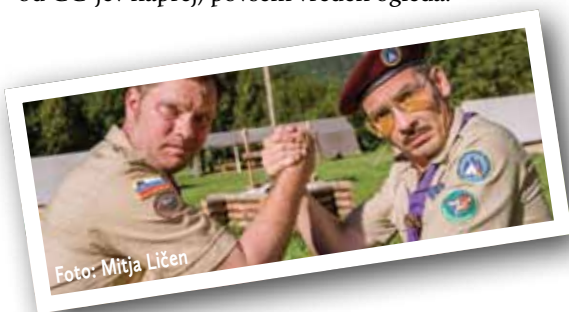

Foto: Mitja Ličen

Scoutball 2013

Besedilo: Zala Šmid, fotografije: Suzana Podvinšek

Jutro je bilo 5. oktobra tako hladno in neprijazno, da nam je ob prihodu v Šoštanj vzelo kar nekaj poguma in zagona za tekmovalje. Poleg tega smo ob prihodu ugledali fanta, ki je na zbor čakal v popolni opremi za ameriški nogomet, vključno z vsemi ščitniki za noge in rame, kopačkami in čelado.

No, kasneje se je izkazalo, da ni tako hudo. Ogrela smo se s toplim čajem, med tekami sta nas poleg tega grela še tekmovalnost in adrenalin, "profesionalac" pa je moral s sebe odstraniti večino zastrašujoče opreme.

Tekmovali smo v dveh kategorijah - GG in PP/RR/Grče, pravila pa so bila za vse enaka. Kljub prepovedi telesnega stika so se pred goli nemalokrat odvijali hudi boji, ki so se končali s praskami in jeznimi pogledi. Ampak tako pač je, ko se razgrejejo zmage željni športniki.

Tekli smo, si kradli rutice, lovili blatno žogo, se metali v gol ter se neizmerno zabavali. Na koncu je količina blata na oblačilih izdajala, kateri tekmovalci so bili najbolj borbeni. Vsi smo bili navdušeni nad hrano, saj smo dobili palačinke in hotdodge, za naslednjic pa si vsi, udeleženci in organizatorji, želimo le še večje udeležbe.

Zmagovalci

GG: Mačkice (RPG)

PP, RR in GRČE: Putke (RSŽ-ml)

Intervju z Denisom, organizatorjem tekmovalja

Zakaj ste se odločili za organizacijo Scoutballa?

Ker je med letom veliko orientacijskih in šaljivih tekmovalj, manjka pa športnih, smo se v rodu odločili za organizacijo tekmovalja v scoutballu, saj nismo hoteli nekega klasičnega športa. Scoutball je edinstven taborniški šport z nezahtevnimi pravili, ki ga lahko igra prav vsak.

Se za naslednji turnir obetajo kakšne spremembe?

Ja, prva je že sam termin tekmovalja, ki je z oktobra prestavljen na maj (predvideno 10. 5.). Na naslednjem tekmovalju bo tudi strožji sodniški kriterij. Zaradi prevelikega števila tekmovalcev, ki se nagnetejo pred svoj gol in s tem nasprotni ekipi onemogočajo doseči zadetek brez telesnega stika, sta v planu povečanje gola in zaris prostora pred golom, v katerem se bosta lahko zadrževala samo dva obrambna igralca. Upamo pa še, da nam uspe pripraviti dodatno, tretje igrišče, saj pričakujemo tudi več ekip kot na letošnjem tekmovalju.

Vtisi tekmovalcev

Nejc (Putke): Neizmerno sem užival v borbeni igri. Ni lepšega občutka kot dati gol in se nasprotniku zarezati v obraz. Poleg dobre igre smo uživali tudi v dobri hrani in odličnem vzdušju.

Jan (BOD ŽWAU): Na turnir smo se RZS-jevci podali povsem brez treninga. To se nam je na začetku tudi poznalo, saj smo letali po igrišču kot kure brez glave. Dva poraza in ena zmaga ni slab izkupiček za prvič, naslednje leto pa pridemo po zmago.

GROF 2013

Po uspešnem lanskem tekmovanju smo se v Rodu II. grupe odredov Celje odločili, da ponovno pripravimo šaljivo srednjeveško tekmovanje v pravljicnem vzdušju celjskega gradu. Temperature so bile morda res nekoliko nizke za ta letni čas, a kje imate priložnost spati na pravem srednjeveškem gradu?

Že v petek je na grad prišla večina od 36 prijavljenih ekip. Po raziskovanju gradu in postavitvi šotorov so se udeležili našega ogromnega srednjeveškega kina, na katerega so bili dobro pripravljene z vrečkami čipsa, kolic in drugih prigrizkov.

V soboto zjutraj se je tekmovanje uradno začelo in tekmovalci so več kot uspešno dokazali, da smo taborniki prav tako pogumni kot vitezi. Na gradu so morali opraviti različne šaljive delavnice, kot so prehoditi poligon v nerodnem viteškem oklepu, rešiti princeso pred zlobnim zmajem, tekmovati na viteškem turnirju in spoznati grbe različnih plemiških družin. Poleg delavnic pa se je v končni izračun točk štel tudi orientacijski pohod po okolici Celja, na katerem so morale ekipe na kontrolnih točkah na primer rešiti kviz o vitezih in njihovem načinu življenja, pokazati svoje spretnosti v mečevanju s pravim mečem in streljanju s samostrelom ter podreti Friderikov stolp in rešiti našega grofa Friderika.

Po uspešno opravljenih preizkušnjah je pogumne viteze čakalo pravo srednjeveško kosilo - velik kos pečenega piščanca, ki so ga po vzoru vitezov iz srednjega veka pojedli kar z rokami. Viteški apetit tabornikov smo očitno nekoliko precenili, saj nam je ostala zajetna količina piščancev, a so jih bili po koncu tekmovanja toliko bolj veseli brezdomci v zavetišču.

Mia Zupančič

Foto: Matej Koren

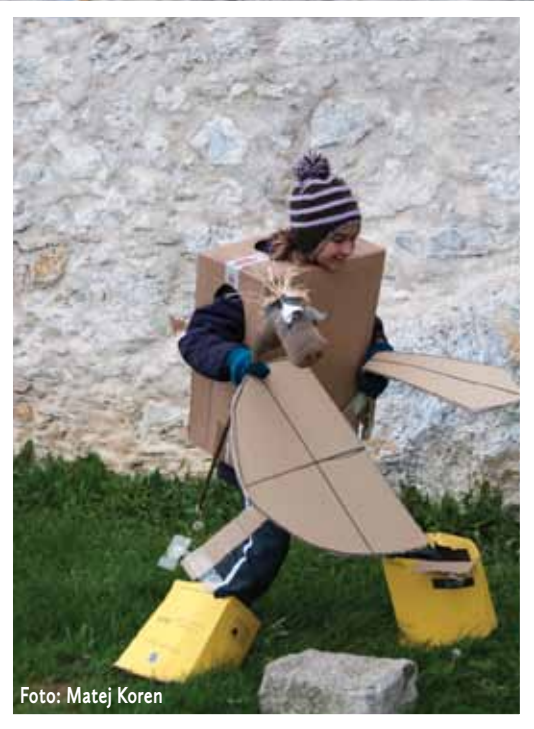

Foto: Matej Koren

Izjave tekmovalcev

Tjaša, Rod mlinskih kamnov Radomlje

Orientacija je bila v redu, začele smo zelo kmalu, med PP-ji smo startale prve, našle smo polovico točk. Delavnice se mi zdijo zanimive, nismo bile še na nobenem tekmovanju, ki bi bilo podobno temu. Čisto presenečenje, nekaj novega.

Klara, Rod Bičkova skala Ljubljana

Ni nam šlo dobro, smo se pa zabavali. Našli smo dve KT. Proga niti ni bila težka, hribov je bilo nekaj, a ne preveč. Delavnice pa so bile carske. Najboljši del tekmovanja je bilo streljanje na zmaja. Delavnice so bile boljše kot orientacija.

Boštjan, Rod Polde Eberl - Jamski Zagorje

Vreme je tipično mestno, orientacija je bila malenkostna, ni bilo nekkih vratolomnih vzponov, padcev. Trasa je bila relativno lahka, teren pa malenkost razmočen. Delavnice so bile vsečne.

Zmagovalci

GG ml.: Zmajčki, RSV Ljubljana

GG st.: Lepi zobki, RPK Ljubljana

PP: Leteči makaroni, RLA Grosuplje

RR in grče: Bobrovke, RSK Škofja Loka

Fotoorientacija po Ljubljani

Skozi oči udeleženske

Vsi močvirski vodi smo se 19. oktobra zbrali pred taborniško hiško. Odšli smo na avtobus in se odpeljali v mesto. Na Prešernovem trgu smo imeli start. Kmalu smo odhiteli na progo. Naša ekipa je startala ob 9. uri. Tema letošnje fotoorientacije je bila stara Ljubljana, zato so bile fotografije stare ljubljanske razglednice.

Naša prva kontrolna točka (KT) je bila v Križankah, kjer smo reševale križanko o Jožetu Plečniku. Na naslednjih KT smo opravljale različne naloge: postavljanje bivaka, hitro branje, barvanje slike, odgovarjanje na vprašanja, iz besedila smo si morale zapomniti čim več besed, imele smo tudi hitrostno etapo in prepoznavale smo svetovno znane slike, ki jih najdemo tudi v Narodni galeriji. Starejše ekipe so imele še KT na Ljubljanskem gradu.

Med hojo smo se posladkale s kislicami in čokolado. Ko smo našle vse KT, smo tekle do cilja. Na cilju smo dobile zelo lepe zelene torbe. Zabavno dogodivščino smo končale s toplo pijačo. Za nagrado smo se odpravile na zelo dobro vročo čokolado v slaščičarno, kjer se nam je pridružila še naša vodnica Eva. Fotoorientacija je bila zakon!

Nina Strmčnik, RMT

Foto: Oskar Longyka

Foto: Oskar Longyka

Foto: Oskar Longyka

Statistika

Organizatorji: RMT in RTR

Število kontrolorjev in osebja: 38 + 2 hudi žabi

Število ekip: okroglih 100

Število tekmovalcev: 523

Zmagovalci

MČ: Duhci, RBS

GG mlajši: Polhkice, RMT

GG starejši: Sovice 1, RMT

PP: Ž`bu, RPK

Koleščkarji: Piškotki - uni čokoladni, RHV

Močne ukane 2013

Konec toplega vinotoča, za časa vladanja RDR (rodbine Dveh rek), je v preško trdnjavo spet prišlo veliko taborniških vitezov, kraljevičev, princesk in dvornih norčkov, ki so želeli pokazati svoje spretnosti in se zabavati. Letos so tekmovanje Močne ukane zaznamovale prave viteške igre. Tekmovalci so reševali princeske, ubijali zlobnega zmaja, se pozabavali z viteškimi veščinami, se kot hlapci potrudili nahraniti

našo pujsjo ter branili svoje obzidje. Razigranost na preškem bojnem polju je ves čas budno spremljalo lepo vreme.

Po obilni kraljevi večerji z dunajcem na krožniku pa so letošnji rojaki po sončnem zahodu še korajžno zakorakali v temni gozd, kjer so iskali viteške postojanke. Na njih so izpolnjevali viteški kodeks, se spoprijeli z logičnimi srednjeveškimi nalogami ter poskušali biti boljši in hitrejši od ostalih legij. Po polnočnem

šmornu so se odpravili v spalno dvorano, kjer pa so zaspali le nekateri.

Končni rezultati so pokazali, da so se vsi odrezali odlično, najboljši pa so bili Gopardi (RBB) v kategoriji GG in Zalutančki (RHP) v kategoriji PP.

Po nedeljski podelitvi mečev so se legije s svojimi jeklenimi konji odpravile nazaj v svoje trdnjave, preška pa je svoja vrata zaprla in jih zapahnila za vedno.

Nina Kozamernik, RDR

Foto: Matej Čebulec

Kostanjada - čas jeseni

Na taborniškem domu RSM Piran smo 19. oktobra organizirali kostanjado, da bi praznovali prihod jeseni. Skupaj smo pekli kostanje in izdelovali košarice zanje. Čas je bil namenjen tudi igri, zabavanju in spoznavanju drug drugega. Ko so bili kostanji pečeni, smo se jih zelo razveselili in jih tudi zelo hitro pojedli. Nekateri so bili še posebej navdušeni, saj so kostanje poskusili prvič. Veliko staršev je prineslo svoje domače dobrote, tako da nam hrane ni primanjkovalo. Ker zna v jesenskih dneh biti tudi že mrzlo, smo skuhali čaj, ki so ga vsi pohvalili. Na koncu smo prižgali taborniški ogenj in do večera prepevali taborniške pesmi in se skupaj veselili prihajajočih jesenskih dni.

Helena Mikolj

Foto: RKJ Ravne

Državno preverjanje ekip prve pomoči

Foto: Davor Kržišnik

Na dnevih zaščite in reševanja v Velenju smo lahko opazili veliko taborniških obrazov - sodelovali smo pri postavitvi mobilnega stacionarija in pionirskih objektov, predstavitvi taborništva in na državnem preverjanju ekip prve pomoči.

Ekipе prve pomoči so sestavljene iz šestih bolničarjev, ki imajo poleg temeljnega usposabljanja, ki je najzahtevnejše usposabljanje na področju prve pomoči za laike, za seboj še mnogo praktičnih vaj in raznih krajših tečajev. Te ekipe so usposobljene za nudenje prve pomoči v primeru naravnih in drugih nesreč večjega obsega, kjer redna medicinska služba sama ne more biti kos situaciji. Zadnje aktiviranje ekipe prve pomoči je bilo ob balonarski nesreči na Ljubljanskem barju, največ priprav pa je usmerjenih v pomoč v primeru potresa. V Kranju delujejo štiri ekipe prve pomoči, od katerih sta kar dve taborniški.

Sodelovanje v ekipi prve pomoči ni namenjeno le

temu, da lahko usposobljena ekipa pomaga v primeru večje nesreče, temveč lahko člani pomagajo tudi v domačem okolju, kjer se zgodi največ nesreč. Član ene izmed ekip je nedavno rešil življenje otroku, ki se je na pikniku dušil s koščkom jabolka, le malo pred tem pa tudi svojemu dobremu prijatelju v podobni situaciji. Že z enim samim takim dejanjem so več kot poplačane vse ure treningov in vaj.

Letos smo se ekipe na državnem preverjanju preizkusile v reševanju poškodovancev v prometni nesreči (z udeležbo nevarnih snovi), poškodovanih na tekmi smučarskih skokov, mladih, ki so se poškodovali na koncertu, stanovalcev blokov, med katere so teroristi odvrgli umazano bombo, otrok, ki so se poškodovali pri igri v parku, in nenadno obolelih v nakupovalnem centru. Kranjska taborniška ekipa je dosegla 6. mesto na državnem tekmovanju, medtem ko je na regijskih tekmovanjih po Sloveniji tekmovalo 136 ekip. A tekmovanje ni pomembno, pomembna je potrditev, da lahko pomagamo tistim, ki našo pomoč potrebujejo - na primer ob zlomu kolca ali hudi ureznini na taborjenju, čemur smo bili priča pred nekaj leti.

Foto: Davor Kržišnik

Ker smo taborniki nenehno v naravi, kjer se ukvarjamo s številnimi nevarnimi aktivnostmi (pionirstvo, proge preživetja, plezanje, lokostrelstvo, gornišvo, uporaba noža, sekir in žag ipd.), bi moral prav vsak rod imeti tako ekipo, ki bi lahko zagotavljala vsaj tisto najnujnejšo prvo pomoč v primeru nesreče med taborniškimi aktivnostmi. Če smo natančnejši, bi moral vsak vodnik poznati vsaj osnove, saj člani največ časa preživijo s svojim vodom. In temu je namenjen specialistični tečaj prve pomoči, ki bo organiziran v začetku prihodnjega koledarskega leta. Zato ne oklevajte in se prijavite takoj, ko bo razpis objavljen.

Jure Ausec - Bajs

Foto: Davor Kržišnik

Družbeno odgovorni dan

Foto: DOD

V Dnevnem centru za brezdomce je 23. oktobra potekal 1. Družbeno odgovorni dan (DOD) MZT. Udeležilo se ga je sedem tabornikov različnih starosti, prišli pa so tudi taborniki iz drugih območij. Naše delo je obsegalo pomoč pri izdelovanju vezic (ki jih Dnevni center nato proda

izdelovalcu kavnih avtomatov, ki jih potrebuje za svoje produkte), pomoč v pralnici, igranje družabnih iger z brezdomci in strežbo večerje.

Ob koncu dneva smo imeli refleksijo s socialno delavko in ostalimi prostovoljci Dnevnega centra. Odzivi so bili zelo pozitivni: taborniki smo pohvalili delo Dnevnega centra. Pogovarjali smo se tudi o naših doživljanjih brezdomcev in kaj vse nas je presenetilo ob stikih, ki smo jih imeli z njimi. Hkrati smo bili tudi mi pohvaljeni, da smo se dobro znašli in da smo znali poprijeti za vsako delo. Skratka, bogata izkušnja za obe organizaciji - ZTS in Dnevni center za brezdomce.

Ana Splichal

Larina zgodba

Taborniki Rodu Veseli veter smo 26. oktobra sodelovali na dobrodelni prireditvi Larina zgodba, na kateri se je zbiral denar za zdravljenje skoraj dveletne deklice Lare, ki ima zelo redko bolezen. Aktivnosti so pripravili učenci več osnovnih šol in vrtcev iz okolice, nastopali so čarodeji in številni znani glasbeniki, zbirali so odpadni papir, imeli smo srečelov in kitarško delavnico, taborniki pa smo pekli palačinke.

Za peko palačink je poskrbela že utečena ekipa Jasne, Marte in Tomaža, vsi ostali pa smo pomagali pri mazanju, razdeljevanju in zbiranju prostovoljnih prispevkov, pri nadomeščanju katerega izmed palačinkopekov in tudi pri pokušanju palačink. Tako smo do konca dneva spekli več kot 500 palačink in s tem prispevali svoj delež v uspešnem nabiranju sredstev za pomoč mali Lari.

Miloš Borovšak

Foto: RVV Murska Sobota

Bobri na kmetiji

Vod Bobri se je 28. oktobra kljub megli in slabi vremenski napovedi ter kasnejšim žuljem povzpeli čez Planino na Kuren. Na Planini smo si odpočili, pomalicali in se ogreli s čajem. Šli smo tudi na razgledni stolp, vendar zaradi megle nismo ničesar videli. Po postanku smo si celo pot do Kurena peli Kekčevo pesem.

Na kmetiji smo si postavili bivak in ognjišče, na katerem smo si zvečer spekli večerjo - krompir z zeliščnim maslom in banane s čokolado. Po postavljanju bivaka nas je gospod Slavko pogostil z odličnim kosilom. Ko so bili naši želodčki zadovoljni, smo "ličkali" in "robkali" koruzo za živali. Ta je še posebej razveselila damjake in koze, za konje pa smo nabrali hruške in jabolka. Koze in poniji so nam jedli celo iz rok, pa tudi damjaki so prišli čisto k ograji. Iz koruznega ličja so nastali prekrasni okraski za prijazne gostitelje.

Noč je minila prav mirno, proti jutru pa je dež preizkusil trdnost in vodotesnost našega bivaka, ki je uspešno preстал preizkušnjo. Po zajtrku smo se poslovili in s starši odšli v tople domove. Naša psa čuvaja pa bosta potrebovala še nekaj dni, da si opomoreta od nočne straže.

Vod Bobri, REŠ Vrhnika

Foto: REŠ Vrhnika

Foto: Cene Menard

GG srečanje SPOOT

V Cerknem je 19. in 20. septembra potekalo tradicionalno GG srečanje Severnoprimske območne organizacije tabornikov (SPOOT), tokrat v organizaciji RAJ Cerkno. Udeležilo se ga je več kot 140 tabornikov iz Ajdovščine, Idrije, Spodnje Idrije, Nove Gorice, Tolmina in Cerknega.

Udeleženci so se v soboto preizkusili v lokostrelstvu, streljanju z zračno puško, peki slastnih piškotov in peciva, se naučili različnih tehnik uporabe digitalnega fotoaparata, se pomerili v športnih igrah, scoutballu in ajanju. Zvečer je sledila priprava okusne večerje ob tabornem ognju, ki so si jo GG-ji pripravili kar sami. Zvečer ni manjkalo druženja, zabave in sklepanja novih prijateljstev.

V nedeljo smo se podali na orientacijski pohod po okolici Cerknega do vasi Novaki. Na cilju smo se najprej okrepčali s kosilom, sledil je ogled partizanske Bolnice Franja. Z zanimanjem smo poslušali naše vodiče po bolnici in si poskušali predstavljati, kako je delovala partizanska bolnica ter kakšno je bilo življenje med drugo svetovno vojno.

Urška, RAJ Cerkno

Pošasti iz Hotela Transilvanija

Taborniki rodov Lilijski grič Pesje in Topli vrelec Topolšica smo se prvi dan jesenskih počitnic odpravili na začarano jesenovanje v Završe. Čudovita jesen nas je cel vikend razvajala z vsemi svojimi darovi. Po sprejemu v recepciji pri Frankensteinu in Drakuli so se neustrašni taborniki podali na nočni orientiring po okolici, mimo cerkva, pokopališča in drugih strašnih koticov. Po prihodu nazaj so tabornike vodniki, našemljeni v grozne pošasti, zamaskirali za večerno rajanje. To je bilo še posebej zanimivo, saj so tabornike pričakala strašljiva bitja v soju svetlobe sveč in jih pozdravila s svojo govorico.

Naslednji dan smo po telovadbi z mladinskim rokometišem Gorenja imeli delavnice. Na njih so se taborniki lahko preizkusili v taborniškem znanju, poznavanju pošasti iz Hotela Transilvanija, ustvarjanju z glino in se naučili himno jesenovanja. Prav tako so vsi MČ-ji pomagali čarovnici postaviti in zakuriti ogenj ter skuhati čarovniški napoj, ki so ga z največjim veseljem poskusili. GG-ji pa so spoznavali morsejevo abecedo. Za konec smo se še posladkali z lučkami, vsak od nas pa je prejel tudi prav poseben obesek za rutico.

RLG Pesje

Foto: Rok Srša

Foto: Jure Ausec

Sprehod v 5. stoletje

Šli smo v 5. stoletje, in to brez čudežnega avtomobila iz filma Nazaj v prihodnost, temveč z vlakom in peš. Z vlakom smo šli do Slovenskega Javornika pri Jesenicah, od tam peš na Ajdno in do Valvasorjevega doma, za konec pa smo se spustili do Žirovnice in se z vlakom odpeljali nazaj proti Kranju. Na najlepši jesenski dan, 13. oktobra, smo občudovali arheološko najdišče na Ajdni (s prvo krščansko cerkvijo na Slovenskem), medtem ko se je pogled na drugi strani razprostiral od Julijskih Alp preko Bleda (z otokom in gradom) vse do Ljubljane.

Lahko vam je žal, da vas ni bilo zraven. Žal pa ni 30 članom in staršem rodu Stane Žagar - mlajši, ki so se pogumno podali po brezpotjih na celodnevni izlet (nismo zašli, samo za trenutek smo izgubili idealno pot). Še posebne pohvale zaslužijo najmlajši člani, ki so brez negotovanja prehodili celotno pot. Je pa treba priznati, da je tradicionalni Cukrfest na vrhu pripomogel k visoki motiviranosti pohodnikov.

Jure Ausec - Bajs

Nauk zgodbe po krastačje

Besedilo: Nina Medved - Mjedved

Bila je prekrasna topla jesen in rod Krasnih krastač se je odpravil na kostanjev piknik. Zbirno mesto je bilo ob vznožju gore, od koder so taborniki odrinili navkreber: hodili so po dva ali trije skupaj, da so se lahko med potjo pogovarjali in je bilo bolj veselo. Vsak tabornik je imel s seboj čisto vrečko za smeti, da bi lahko vanjo sproti metal kostanje, ki so rastle po drevesih in ležali po tleh.

Proti enajsti uri so prispeli na skrito gozdno jaso, ki je bila ravno dovolj velika, da je sprejela ves rod in se ni nihče tiščal. Medtem ko so vodniki zbrali otroke in se z njimi igrali spoznavne igre, je Tim pripravil ognjišče in železno posodo za peko. Ko je bila vročina ravno prava, je pričel stresati kostanje iz vrečk: malo v posodo, malo v ogenj, malo pa čisto mimo. In nekdo ga je pri tem pozorno opazoval.

Ob drevesu, ki je začenjalo mejo med jaso in gozdom, je na mehki prsti pokončno stal rjav kostanjček in kar kipel od jeze. Kostanjček je namreč videl vse: kako so otroci s palicami bezali njegove bratce in sestrice iz bodičastih srajčic, kako je Nejc klepetal s Saro o srednji šoli, kamor je prej hodila in v katero bi se rad vpisal tudi sam, videl je Miho in Vida, kako sta zbrala les in postavljala poligon, predvsem pa je videl Tima, ki je kostanje z veliko vnemo stresal v posodo in jih s palico pridno mešal, da ne bi slučajno kak ostal surov. In kostanjčku to ni bilo prav nič po godu: "He-hej! Skočite ven iz posode, spodaj je vse polno listja in je mehko, ne bo vam hudega, samo skočite!" In res, nekateri kostanjčki, majhni in veliki, so zbrali pogum in pričeli visoko skakati po posodi, a verjetno zato, ker jih je zdaj že vse peklo zaradi dobro zakurjenega Timovega ognja.

Nedaleč stran pa so se Krastače prav krasno zabavale na poligonu: otroci so plezali pod vejami in delali gibčne prevale na listju in če je bila prej še kakšna zdrava lisica v bližini, je do tedaj že gotovo pobegnila, ko pa je bil tak kraval otroškega veselja. Sreča je bila celo tako velika, da so taborniki počeli čudne stvari: se žgečkali, se na glas smejali, Tim je poklical Tino na pomoč pri dvigovanju posode z ognja, Miha je bratsko objel Vida, ki je ta dan zvezal najlepšo križno vez do zdaj, enega od MČ-jev pa je poprijelo, da bi s tal pobral kostanjček, ki je ubežal usodi v železni posodi in zdaj samo še obupano hlipal. A ker ni vedel, kaj bi z njim, ga je zalučal daleč med drevesa.

In nauk? Če si užitna gozdna rastlina, se izogibaj tabornikom.

Mars in Venera

Tinkara Kovač

Zapisal: Gašper Cerar

Foto: Nace Kranjc

h D G A 2X

h D G A
Na mizi zemljevidov
h D G A
zamaskiranih obrazov
h D G A
oranžni so spomini
h D G A
mojih tvojih jazov.

h D G A
Je to modrost,
h A G
je to tvoja norost?

h D G A
Kaj pomeni ta praznina
h D G A
med vrsticami spomina?
h D G A
Sem se spotaknila
h D G A
in smisel zamudila?

h D G A
Je vse to res,
h A G
je to pot do nebes?

REFREN:

h f# G A
A se tukaj svet konča,
h f# G A
kjer so polja svetlo modra,
h f# G A
a si upaš z mano tja
D A G A
v tiste čudne kraje?

h f# G A
A se tukaj svet konča,
h f# G A
nad prepado Mars in Venera,
h f# G A
a si upaš z mano tja
D A G D
v tiste čudne kraje
D A G
božat zmaje?

h D G A
Včasih se sprašujem,
h D G A
kdaj v dnevih sem privid.
h D G A
Vedno raje v barvah plujem
h D G A
na podstrešju starih dni.
h D G A
In najin ples
H A G
med ovinki do nebes.

Refren 2x

V originalu je pesem pol tona višja, vendar je za lažje igranje prikazano za pol tona nižje. Pri igranju si lahko pomagata tudi s kapodastrom.

16. november	Vesela srečanja MZT	delavnice MČ
	OŠ Bičeuje, Ljubljana	MČ
	Rok prijau: ni znano	Cena: brezplačno
	Kontakt: eua.skofic@gmail.com	MZT Ljubljana

16.–17. november	Kraška orientacijska taborniška akcija	orientacijsko tekmovanje
	Brestovica pri Komnu	ČG, PP+
	Rok prijau: 6. 11.; 13. 11.	Cena: 25 €/ekipo, 30 €/ekipo
	Kontakt: ivana.tosemjaz@gmail.com	Četa ognjenega ruja Komen, RKJ Sežana

30. nov.–1. december	Zimsko nočno orientacijsko tekmovanje	orientacijsko tekmovanje
	OŠ Maksa Pečarja, Ljubljana – Črnuče	ČG, PP, RR, grče
	Rok prijave: 18. 11.; 25. 11.	Cena: 40 €/ekipo; 65 €/ekipo (brez lastnega čipa: +5 €)
	Kontakt: http://znot.rst-domzale.si/	Rod skalnih taborov Domžale

11. januar	Glas svobodne Jelovice	orientacijsko tekmovanje
	okolica Škofje Loke	ČG, PP, RR + grče, 40+
	Rok prijau: 3. 1. (kasneje višja cena)	Cena: 50 €/ekipo (60 €/ekipo)
	Kontakt: rsk.rutka.net/gsj, baudazn@gmail.com	Rod svobodnega Kamnitnika Škofja Loka

24.–25. januar	Zimsko orientacijsko tekmovanje	orientacijsko tekmovanje
	kmalu več v razpisu	ČG, PP, grče
	Kontakt: http://www.zot.rutka.net	XI. SNOUB Maribor

Zvezde obiskale tabornike u Mercatorju. Foto: Matic Pandel

Masaža po scoutballu. Foto: Suzana Podvinšek

Šeme na Močnih ukanah. Foto: RDR Medvode

V RLG Pesje so prišli Zombiji. Foto: Rok Srša

Domiselni pokali na GROF-u. Foto: Matej Koren

Quantaramera kar u Koloseju. Foto: Nace Kranjc

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
NACIONALNA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

Pozdravljeni!

Pomoč, za katero vas prosimo, ne zahteva veliko truda niti dodatnih sredstev. Potrebno je samo ustrezno sporočilo vašemu Davčnemu uradu. Obračamo se na starše, na člane, ki so bili v preteklosti aktivni v organizaciji, in na druge prijatelje taborništva, da nam pomagajo pri zagotavljanju finančnih sredstev za delo ZTS.

Zahtevo za namenitev ali za njeno spremembo lahko v skladu z uredbo sporočite kadar koli do konca leta Davčni upravi bodisi preko sistema eDavki na spletni strani <http://edavki.durs.si> ali pisno ali ustno na zapisnik pri davčnem organu. Za pisno zahtevo izpolnite obrazec in ga dostavite vašemu davčnemu uradu, oziroma izpostavi.

Taborništvo prispeva k vzgoji mladih z vrednotami, ki jih razvija. Vsi, ki se gibanju pridružijo, obljubijo sebi in prijateljem, da bodo po svojih najboljših močeh te vrednote negovali in širili. Tako tvorno delujejo v družbi in pomagajo graditi boljši svet.

Pomagajte Zvezi tabornikov Slovenije graditi boljši svet, tako da namenite del dohodnine za njeno delo!

	davčna številka
Zveza tabornikov Slovenije	65720792

Lep pozdrav!

Jernej Stritih
Starešina ZTS